

A BÁCSKAI NEMES CSALÁDOK

Adalékul Bács-Bodrogh vármegye történetéhez

ÍRTA:
DUDÁS GYULA

BÁCS-BODROGH VÁRMEGYEI TÖRTÉNELMI TÁRSULAT

BITTERMANN NÁNDOR KÖNYVNYOMDÁJA

ZOMBOR, 1893

A bácskai nemes családok.

I.

Bács-Bodrogh vármegye történetét három nagy korszakra oszthatni, a melyek egyikét a mohácsi vész előtti, másikat a török hódoltság alatti időszak tölti be, míg a harmadik korszakot e vármegyének a török hódoltság kora után történt visszaállítástól fogva egész napjainkig számíthatjuk. Mint általában az ország egész déli része, úgy vármegyénk is csak a mult század eleje óta fejlődött azzá, a mi; jelenlegi politikai, társadalmi és közművelődési institutióink tehát csak rövid két század munkásságának eredményeül tekintendők. Ez pedig onnan van, mert a török hódoltság kora a mohácsi vész előtt létezett civilisatiót teljesen letarolta, s nemcsak a régi intézmények s régi családok pusztultak el, hanem a vármegye, mint országos politikai intézmény, maga is elenyészett.

E vármegye életében tehát a török hódoltság kora mintegy másfél százados szünetet képvisel, s mint ilyen, határjelzője a régebbi és az újabbkori társadalmaknak. A mohácsi vész előtt e tájon már hatalmas gyökeret vert a nemzeti cultura; a vármegyei élet egészen kifejlődött, s a folyók közein elterülő síkokon népes községek épültek. A vármegye előkelő lakosságát, a középkori értelemben vett közönséget, a nemesség képezte, mely részint állandóan itt lakott, részint pedig itt volt birtokos. Hires nemzetségek és családok; mint a Hunyadiak, Garaiak, Brankovicsok, Becseiek, Beriszlók, Maróthiak, Magyariak, Czoborok, Báthoriak, Csákiak, Révaiak, Perényiek stb. birtak itt egyes dominiumokat, s még nagyobb volt azon nemes családok száma, a melyek vármegyénknek állandó lakosai, politikai jogrészesei s a megyei élet tényezői valának.

Ezen, a mohácsi vész előtt itt élt családok történetével azonban e helyütt nem foglalkozunk. E családok a török hódoltság kora alatt teljesen kipusztultak, valamint elpusztult azon társadalom is, a melynek ők részesei valának. Vármegyénknek

a mohácsi vész előtti civilisatiója teljesen megsemmisült s ezzel együtt megsemmisültek a régi családok is. Csak egy-egy középkori oklevél vet némi világot az itt élt nemességre, s az ezekben foglalt adatok bármily fontosak is a vármegye középkori művelődés történetére nézve, genealogiai tekintetben mindazáltal nagyon töredékesek.

De nem foglalkozunk e családokkal már csak azért sem, mert azok a jelen vívmányaira semminemű befolyással nem voltak. A középkori nemesség egykori élete semmi hatással sincs a jelenkorra, s mint ilyen, meddő hajtása maradt egykori nemzeti culturánknak.

Az alábbiakban tehát az újkori nemes családok történeteit fogjuk lajstromszerűleg vázolni. Ezen újkori nemesség 1848-ig nemcsak kiválóan fontos szerepet játszott vármegyénk belső életében, hanem egyenesen e nemesség képezte magát a vármegyei közönséget s ennek vezetése, irányadása s munkálkodása segíté elő azt a nagy művet, a melyet a jelenlegi vármegyei társadalom alapjául tekinthetni. Hogy a közhivatalokat ők viselték; hogy a vármegye belső és külső életében felmerülő politikai, közigazgatási és közművelődési kérdéseket ők intézték; s hogy egyszóval a vármegye éltető elemét ők képezték, ezt talán nem is kell itt bővebben fejtegetnünk, mert általánosan tudva van, hogy 1848-ig a magyar nemesség képezte a magyar nemzetet.

Vármegyénk nemessége területünk történeti viszontagságai következtében sok tekintetben különbözik az ország egyéb vidékeinek nemességétől. Itt ugyanis nincs benszülött nemesség a szó valódi értelmében, mert Bács-Bodrogh vármegye lakossága egészben véve a jövevények jellegével bir. Vármegyénk jelenlegi nemes és nem nemes családai mind vagy a török hódoltság korának vége felé (mint a bunyevácok és szerbek), vagy a hódoltság kora után telepedtek le ezen a földön (mint a magyarok, tótok, sokacok, németek stb.).

Nemességünk sem lehet tehát egészen autochton, mert

azoknak ősei szintén a fentebb jelzett időben költöztek ide. Ha azonban mégis közelebbről vizsgáljuk ezen idegen eredetű nemességet, azt látjuk, hogy egy nagy részök már mint nemes jött vármegyénkbe, más részök pedig itt nyerte a mult és jelen század folyamán nemesi rangját. Azon családok, melyek már mint született nemesek jöttek a Bácskaságra, mind felvidéki magyar nemes családok sarjadékai valának, akiknek nemessége gyakran a mohácsi vész előtti időkbe is visszanyúlik.

Családaink nagy része azonban azokból áll, a kik a nemességet bizonyos érdemekért e vármegye területén nyerték. E nemességet csekélyebb mértékben *magyar*, és sokkal nagyobb mértékben a *bunyevác* és *szerb* eredetű családok képviselik, a kik szűkebb értelemben véve itt benszülött nemesek. E benszülött — bár elődeire nézve egyaránt jövevény, — nemesség főleg a vármegyénk területén egykor fenállott *határőrvidék tisztkarából* került ki, a kik a XVIII. század közepe táján a vármegyébe kebeleztetvén, érdemeik jutalmául nemesi rangot nyertek. Ezek közé tartoznak első sorban a volt tiszai határőrvidék községeiben élő családok, továbbá a szabadkai és zombori stb. u. n. sáncokban katonáskodott egyének. Az egyes családok ismertetésénél lesz alkalmunk rámutatni, hogy ezek jobbara 1741—1751-ben a tiszai és dunai határőrvidék felosztása idején, vagy nem sokkal később nyerték nemességöket.

Vármegyénk nemességében a benszülött és beköltözött családok által képviselt ellentétén kívül még egyéb tekintetben is létezik különbség. Nemességünk egy része ugyanis *donationális*, vagyis királyi birtokadományban részesült nemesség volt, míg más része ide települt a nélkül, hogy ily adományban részesült volna. És itt ki kell emelnünk, hogy a szűkebb értelemben vett benszülött nemesség nem u. n. *armalista* (címeres) nemes, hanem *donationális* és *curiális* (birtokos) nemes volt; míg a beköltözött nemességnek csak egy kis része nyert itt birtokadományt.

Főnemes családok vármegyénkben mindenha kevesen laktak, s az ily családok ma is szűken vannak képviselve. Ez az

oka, hogy nálunk a földesúri s egyáltalában az úrbéri viszonyok a multban ki nem fejlődtek, mert bár a régebbi századok folyamán a különböző királyoktól több főnemes család nyert itt birtokadományt, az újabb időben az itteni viszonyok az ily birtokadományoknak nem kedveztek, mert a kincstári javak nagyobb része privilegiális jellegűvé vált, s mert a birtokok ezeken felül megmaradt része az ide nagy számmal betelepített jövevények birtokába ment át. A futaki Hadik, temerini Széchen, topolyai Kray, rasztinai Rédl gróf és báró családokon kívül más főnemes családok alig is nyertek a bácskai részekben birtokadományt, mert azon még néhány létező vagy létezett főnemes család, milyen az almási Rudics, stb., eredetileg nem mint főnemes nyerte birtokát, vagy csak családi összeköttetések útján lett itt birtokos főnemessé.

A fentebbiekben érintett jellegű nemes és főnemes családokra vonatkozó adatokat fogjuk a következőkben közreadni, remélvén, hogy az által nemcsak az egyes családok történetét, hanem közvetve a vármegye multját is többé kevésbbé megvilágíthatjuk. Ez adatok forrása gyanánt első sorban Bács-Bodrogh vármegye régi levéltára szolgált, melyben úgy a nemesi meghirdetési lajstromok, mint a nemesi conscriptiók és a családi iratok foglaltatnak. Felhasználtuk ezen kívül ott, a hol szükség volt kiegészítés- vagy támogatásra nézve egy némely családnak magán iratait és iratgyűjteményeit, nem különben az Országos Levéltár eddigelé publikált nemesi jegyzékeit s egyéb idevonatkozó iratait, végül igénybe vettük a már nyomtatásban is megjelent forrásokat, mint Bauer: „Repertorium-“át, Nagy Iván: „Magyarország családai,“ a Siebmacher-féle „Wappenbuch“ (Ungarischer Adel, szerk. Csergheő Géza cs. és kir. ny. őrnagy,) Dudás Ödön: „Bács-Bodrogh“ c. műveit, a bácsmegyei történelmi társulat „Évkönyv-“ét stb. Adataink azonban mindazáltal egyáltalában nem teljesek. Igen sok családra nézve ugyanis az illető család nemességének a vármegyében való meghirdetésén kívül sehol semmi adat sincsen; más családoknál pedig a közismert

adatokat kellett megrövidítenünk, nehogy a családok ismertetésének terjedelmében nagyobb aránytalanságok lépjenek. Reméljük azonban, hogy így is kalauz gyanánt szolgálhat e dolgozat azoknak, a kik a jövőben e vármegye családairól bővebben írni, vagy a családok multjára nézve legalább némi tájékozódást szerezni akarnak.

II.

Azimars.

E család nemessége A. *József* Antal nemeslevele alapján lett Bács-Bodrogh vármegyében Baján 1719-ben meghirdetve.

Adámovits.

Nemes-militicsi család. Nemességét nyerte A. *György* II. Ferdinánd királytól 1625. október 10-én. E nemeslevél meg lett hirdetve Pozsony megyében 1626-ban. Bács-Bodrogh vármegye nemesei sorába e családból A. *Bálint* 1736-ban vétetett fel Pozsony megye nemesi bizonyítványa (kelt 1732. február 6.) alapján. Ugyan e családból A. *Mihály* bajai ügyvéd 1756-ban hirdettette meg nemességét Bács-Bodrogh vármegyében Pozsony megye 1756-ik június 6-án kelt bizonyítványa alapján. — Ő 1762—1781-ig mint ügyésze szerepelt Bács megyének. A. *Gábor* és *Imre* Bács-Bodrogh vármegyei táblabíró 1766-ban, A. *Antal* pedig 1778-ban nyertek bizonyítványt Bács-Bodrogh vármegyétől.

Antunovics.

Nemesi levelét nyerte A. *János* volt határőrvidéki kapitány Ó-Becsén Mária Terézia királynőtől 1751-ben, mely ugyanazon évben Bács-Bodrogh vármegye közgyűlésén meg is lett hirdetve. E család már 1745-ben Kunbaja egyrészére nyert donációt a Latinovics és Guganovics családokkal együtt, mint oly birtokra, melyet már elődeik is birtak. (Gr. Pálffy János nádor adománylevele, kelt Pozsonyban, szept. 22-én. Orsz. Ltár. Dipl. oszt.

22505.) 1751-ben donációt nyert Ó-Becsén, később Almáson, honnan előnevét is írja. A. *István* az 1797. évi bácskai nemesi felkelő hadban főhadnagyi rangot viselt. A. *Simon* pedig ugyanezen sereg hadbírája volt szintén főhadnagyi ranggal. A. *János* nemesi bizonyítványt nyert e vármegyétől 1807-ben. E családból A. *Ferenc* és *Károly* — Nagy Iván szerint — a Ludoviceumra adott 1000 frttal örökölté meg nevét. A. *Albert* 1825—30-ig másod, 1830—32-ig első alispánja volt Bács-Bodrogh vármegyének. E családból való A. *Mátyás* szabadkai kir. közjegyző, volt 1848/49-es honvédtiszt és fia A. *József* orsz. képviselő.

Ábrahamovics.

A nemességet nyerte A. *Velimir*, mint a volt tiszai határőrvidék Moholy nevű községének hadnagya, 1751. márc. 1-én. Kihirdették Bács-Bodrogh vármegye közgyűlésén (Szivacon) 1751. október 5-én. 1758-ban donációt nyert.

Alföldy.

Nemes-militicsi család. Nyitra vármegyében Mártonfalván volt birtokos e család, melyből A. *Tamás* 1780-ban István, János, József és Ferenc nevű fiaival hirdetteti meg nemességét Bács-Bodrogh vármegyében Nyitra vármegye által (1754. évi nemesi összeírás alapján) kiadott bizonyítvánnyal. 1781. jan. 13-án A. Imre, Jakab, András és Ádám nyertek nemesi bizonyítványt Nyitrából, kik mint dautovai lakosok, ez évi szept. 11-én Baján tartott közgyűlésben vétettek fel a bácskai nemesek sorába. 1802. március 15-én Bács-Bodrogh vármegye nemesi bizonyítványt ad A. Imrének és öt fiának: Mátyás, István, Imre, Mihály és Jánosnak, kik mind dautovai lakosok. — E család nemes-militicsi ágából valók: A. *Gedeon* volt zombori kir. közjegyző, A. *Árpád* zombori ügyvéd.

Anderkó.

Borsód vármegye nemesi bizonyítványa alapján 1790-ben A. *István* hirdettette meg nemességét Bács-Bodrogh vármegyében.

Aucsán.

E családból A. *Konstantin*, Imre és Pintye 1790-ben Szabolcs vármegye bizonyítványa útján vétetett fel Bács-Bodrogh vármegye nemesi sorába.

Arady.

Komárom vármegyéből való e család, melynek egyik tagja A. *Sándor* 1791-ben a nevezett vármegye nemesi bizonyítványát mutatván fel, Bács vármegye nemesi sorába iktattatott.

Akszimarkovics.

Eredeti bácskai szerb család, melyből A. *Gruja*, a zombori (határőrvidéki) sánc őrségének zászlótartója, emelkedik ki, a ki Ciriák nevű testvérével együtt 1699. április 7-én nyerte I. Lipót királytól nemeslevelét, mely Bácsban 1700. március 1-én tartott megyei közgyűlésen lett kihirdetve. E családból A. *Tyirkó* 1700. július 20-án gr. Széchenyi Pál kalocsai érsek és bácsi főispántól Markó és Szlavkó nevű fiaival Zomborban örök birtok gyanánt egy új házat és 20 lánca szántóföldet, 20 kapa szőlőt és 20 kaszára való legelőt kapott adományul. Bács-Bodrogh vármegye hatóságától 1792-ben A. *Döme* és *Péter*, 1793-ban pedig A. *János*, 1795-ben ismét A. *Péter* számára adatott ki nemesi bizonyítvány.

Athanasievics.

1793-ban A. *Jeftim*, Theodor nevű fiával együtt, valószínűleg ez évben nyert armalisa alapján iktattatott a vármegyei nemesek sorába.

Allaga.

A nemességet A. *Péter* szerezte 1722. július 15-én kelt armalissal. Ennek fia volt valószínűleg az az A. *Péter*, aki ezen nemes levelet Bács-Bodrogh vármegye közgyűlésében 1797-ben hirdettette meg. A család Nemes-Militicsen székelt s tagjai közül 1798. május 22-én A. *János*, *Márton*, *Mihály*, *Péter*, *Tamás*, *Pál*, *József*, *Péter*, *István*, *Pál* és *Péter* (mint A. *János*, *Pál*).

József, Antal, Ferenc és András fiai) nyertek e vármegyétől nemesi bizonyítványt. A család 1803-ban Nemes-Militicsen donációt nyert.

Abramovics.

A nemességet A. *Timóth*, mint a bánsági határőrezred őrnagya nyerte 1826-ban. Meghirdettetett 1827-ben Temesvárott, 1829. szeptember 24-én Zomborban.

Ast.

Ausztriai eredetű család. Az osztrák lovagi (Ritter) rangot „Astenbergi“ előnévvel Ast *Vince* dragonyos kapitány nyerte 1822-ben a török és francia háborúban, főleg pedig a nápolyi hadjáratban a Macerata melletti ütközetben szerzett érdemeiért. Később ezredével magyar földre költözwén át, mint őrnagy és több érdemrend tulajdonosa 1834. július 17-én magyar nemesi rangra emeltetett. Fia A. *Nándor* jogi pályát végzett, hosszabb időn át volt vármegyénk főjegyzője, majd pedig a kir. curia bírása. Egyetlen fiát, dr. A. *Vince* zombori ügyvédet Fratricsevics lovassági tábornok és gárdakapitány adoptálta (l. Fratricsevics).

A család lovagi címere, melyet a nemesi diploma is acceptált és megerősített: bármás mezőre osztott pajzsból áll. melynek felső jobb udvarában kardot tartó oroszlán, bal kék udvarán egy zöld ág, alsó udvarában pedig egy tornyos várfal látható. A pajzs felett két sisak áll, melynek egyikén két szarv között kardot tartó oroszlán, másikon pedig két szárny között egy zöldelő ág van elhelyezve. A foszlány jobbról vörös és arany-sárga, balról ezüstfehér és kék.

Áldásy.

Azelőtt e családot Krapl-nak hívták. A nemességet szerezte Á. *Ignác* előbb bajai, utóbb szanádi (Torontál vármegye) lakos és nagybirtokos 1797. június 23-án kelt armalissal. E nemeslevél,

melylyel testvére *János* is nemességet kapott, Bács-Bodrogh vármegye 1798. évi január 15-én tartott közgyűlésében lett meghirdetve.

Avakumovics.

E család Arad vármegyéből eredt. Nemességét *A. György* 1791. szeptember 15-én nyerte II. Lipót királytól. Ennek fia *A. Dávid* 1811. évi november 15-én vétetett fel Bács-Bodrogh vármegye nemesei sorába.

Asbóth.

Országszerte ismert, kiterjedt, nagy család. Egyik tagja *A. János* 1818. november 15-én hirdettette meg nemességét Bács-Bodrogh vármegyében Sopron vármegyétől nyert bizonyítványa alapján.

Balog.

E család meghirdetése nincs a nemesi lajstromokban. *B. Ferenc* 1703-ban Bács vármegye alispánja volt.

Baranyai.

E család sem foglaltatik a nemesi lajstromokban. *B. László* az 1718—1723-ban Bács vármegye főjegyzője volt.

Bernyákovics.

Más néven olováci Grubesics bárói családból 1730-ban *B. János* báró vétette fel magát a bácskai nemesek sorába. 1776-ban *B. Ferenc* a vármegyétől erről bizonyítványt nyert. *B. József* báró és hittudor 1801-ben bajai plébános volt.

Billard.

E családból *B. Mihály* császári főhadbiztos 1733-ban Madaras, Ivánka, Rasztina és Köles nevű pusztákra nyervén birtokadományt, mint donationális nemes, Bács-Bodrogh vármegye

nemesi sorába iktattatott. Özvegye szül. Mezőszegedy Borbála 1736-ban eladta Ivánka pusztát br. Orozy Istvánnak, mivel néhai férje nem volt indigena és így e birtokra nézve donációt nyernie nem sikerült. (Orsz. Ltár. Dipl. oszt. 22505.)

Bukvics.

Tősgyökeres szabadkai szerb család. A nemességet B. *Illés* határőr, a ki a törökök ellen küzdött, fiával *Lukács*-csal 1741. október 28-án nyerte; e diploma meg lőn hirdetve Bács-Bodrogh vármegyében, Baján, 1742. április 30-án.

Balla.

Veszprém vármegyéből eredt e család, hol egy 1720. évi bizonyítvány szerint nemesnek ismertetett. Bács-Bodrogh vármegyébe Regell-ről (Tolna megye) származott át B. *János* bezdáni lakos, a ki 1747. március 23-án Bács-Bodrogh vármegye nemesi sorába vétetett fel. Ennek fia: *Ferenc* 1754-ben nyert e vármegyétől nemesi bizonyítványt.

Burza.

E családból B. *István* és *Tamás* 1748-ban Bács-Bodrogh vármegye nemességébe iktattatott. 1798. október 15-én kelt bizonyítvány szerint B. *István* fiaival: Béla, *Ferenc* és *Mihály*lyal együtt, mint nemes-militicsi lakosok, vármegyei nemeseknek ismertetnek el. A család 1803-ban Nemes-Militicsen donációt nyert.

Baranyai

Bács-Bodrogh vármegye 1749-ben B. *Zsigmond* részére nemesi bizonyítványt állított ki, de utóbb töröltetett a nemesek sorából, mert nemessége nem lett igazolva. 1767-ben mindazáltal B. *Miklós* újból nemesi bizonyítványt nyert.

Brestyánszky.

Trencsén vármegyei család, melynek egyik tagja B. *János* a nevezett vármegye nemesi bizonyítványa alapján 1749-ben

iktattatott Bács-Bodrogh vármegye nemesi lajstromába. — E család más ágából származik B. *Kálmán* zentai ügyvéd.

Branovaesky.

Tősgyökeres bácskai szerb család. Nemességét B. *Szubotha* 1751. március 1-én nyerte, aki tiszta-határőrvidéki hadnagy volt Zentán. 1758-ban birtokadományt nyert, mely 1775-ben megerősített. A családból B. *Glisa* 1779-ben adószedő, B. *Timót* 1811-ben adószedő, B. *Simon* 1814-ben esküdt, B. *Theodor* 1822-ben adószedő, B. *Péter* 1833-ban bíró, B. *Döme* 1805—7-ben pénztárnok, B. *Simon* korona kerületi ülnök 1804—1816-ban; jelenben B. *Ignác* számvevő, B. *Tódor* tanító Zentán.

A család címerét egy vízszintesen kétfelé osztott pajzs képezi, melynek felső részében félhold és csillag, alsó részében pedig egy vérző török fej látható.

Branovaesky.

B. *Mihály* ó-becsei határőrségi tiszt armalist nyert 1751-ben. E család 1758-ban donációt nyert Ó-Becsén.

Botka.

E családból B. *András* Hont vármegye nemesi bizonyítványa alapján iktattatta magát 1752-ben a bácskai nemesek sorába.

Balogh.

Bács-Bodrogh vármegyében B. *Ferenc* 1752-ben hirdettette meg nemességét Nográd vármegye nemesi bizonyítványa útján; 1754-ben pedig Bács-Bodrogh vármegyétől nyer ily bizonyítványt.

Baderlicza.

Zentai curiális nemes család. A nemességet szerezte B. *János* 1751. március 1-én, aki tiszai határőrvidéki hadnagy volt Zentán. 1758-ban birtokadományt (curiát) nyert, mely 1775-ben megerősített. A családból B. *György* 1794—7-ben esküdt, *István* 1835—43-ig adószedő, *Arzén* az 1840-es években korona kerületi ülnökként szerepeltek, *György* volt titeli szolgabíró.

A család címerét egy pajzs képezi, melynek kék mezején egy jobbájában nyílvevessző köteget tartó természetes színű medve ágaskodik.

Bohát.

E családból B. *István* az 1753. évi összeírás szerint nemesként szerepelt Nemes-Militicsen.

Berecz.

Ily nevű családból Nemes-Militicsen az 1753. évi összeírás szerint B. *Péter* nemes volt.

Blessies.

Bácsban 1756. évben tartott vármegyei közgyűlésen hirdettetett ki B. *Miklós* és *József* armalis levele. Gyermekük gyanánt Mátyás, Jakab és István szerepelnek.

Bitzó.

Nyitra vármegyei ősi család, mely „kis-kéri“ előnevet használt, mert I. Mátyás királytól nyert ott birtokadományt 1472-ben Bács-Bodrogh vármegyébe B. *István*, ennek fia *Ignác* és testvére *Imre* telepedtek át Nemes-Militicsre és Nyitra vármegye nemesi bizonyítványa alapján 1759. évi szeptember 13-án Baján tartott közgyűlésben iktattattak a bácskai nemesek sorába.

Boczor.

E család a múlt században nemesnek ismertetett el vármegyénkben, mert B. *Istvánnak* és *Dánielnek* 1760-ban Bács-Bodrogh vármegye közönsége nemesi bizonyítványt adott. Ezek közül B. *István* 1773—1777-ig másodalispánja volt Bács vármegyének.

Botlik.

Nyitra vármegyei család, melynek leszármazói közül B. *István* 1763-ban nemesi bizonyáglevél útján került Bács-Bodrogh vármegye nemesei sorába. B. *István* már 1753-ban kelt összeírás szerint nemesként szerepelt Nemes-Militicsen.

Benyovszky.

Ez ismert nagy kiterjedésű félvidéki családból B. *Imre* Trencsén vármegye nemesi bizonyítványa alapján 1763-ban hirdettette meg nemességét vármegyénkben. Ugyanezen családból 1814-ben B. *Imre* és ennek *Vilmos* nevű fia Pest és Nógrád vármegyék bizonyáglevellei alapján vétettek fel a bácskai nemesek sorába.

Bagi.

E családból B. *Ferenc* 1768-ban fiaival Andrással és Jánossal Nógrád vármegye bizonyítványa alapján Bács-Bodrogh vármegye nemesei sorába iktattatott.

Bosnyák.

B. *József* nemessége 1770-ben hirdettetett meg Bács-Bodrogh vármegyében Somogy vármegye bizonyítványa alapján.

Bácsmegyei.

E családból B. *Mihály* Zemplén vármegyéből származott le és e vármegye nemesi bizonyítékai útján iktatta Bács-Bodrogh vármegye nemesei sorába 1770-ben.

Barta.

Nyitra vármegyéből Nemes-Militicsre költözött család, melyből való volt B. *István*, kit 1773-ban a nevezett vármegye bizonyítványa alapján találunk beiktatva a bácskai nemesek lajstromában.

Barits.

Beköltözött család, melynek III. Károly királytól eredő nemessége talán még 1712 előtt lett meghirdetve, mert a későbbi nemesi lajstromokban ennek nyoma nem található. A családból B. *Mihály* vármegyei táblabíró 1737-ben nyert Bács-Bodrogh vármegye közgyűlésétől nemesi bizonyítványt. 1775-ben

e családból B. *Adalbert Ádám* kért a vármegyétől ugyanily bizonyáglevelet. Ez 1742-ben Szabadkán született. 1769-ben Varasdon, később Zágrábban, Győrben s utóbb a budai egyetemen volt tanára az egyetemes történet és államismének, 1790-iki országgyűléskor a király és királynők koronázásáról latin nyelven könyvet adott ki, mely magyar nyelvre is lefordíttatott.

Babics.

B. *Dániel* 1779-ben vétetik fel a vármegye nemesei közé Somogy vármegye bizonyítványa alapján.

Berkó.

E család Pest vármegyéből költözött hozzánk. 1780-ban B. *György, István, József* és *László*, továbbá B. *József* fiai: *László, János* és B. *István* fiai: *Antal, József* és *Márton* egyszerre hirdettetik ki nemességüket Bács-Bodrogh vármegyében pest-vármegyei bizonyítvány útján. A család 1803-ban Nemes-Militicsen donációt nyert. 1798-ban B. *István* és *Sándor* nemes-militicsi birtokosok nemességéről ad ki a vármegye bizonyítványt. 1819-ben B. *Sándor* fiai: *György* és *Antal*, továbbá B. *István* fiai: *István* és *Mihály* vették fel a megyei birtokos nemesek sorába. E család egyik ága jelenleg Pacséron virágzik.

Ballun.

Nyitra vármegyéből eredt e család, melynek bizonyítványa alapján B. *Sándor* fiai: *Elek* és *Pál* 1781-ben hirdették nemességüket Bács-Bodrogh vármegyében. B. *Pál* a vármegyének levéltárnoka 1839-ben, majd főpénztárnoka és táblabírája volt.

Baross.

Kiterjedt felvidéki család „bellusi“ előnévvel, melyből vármegyénkbe B. *László* és *György* 1784-ben telepedett le s ez évben lett nemességük Trencsén vármegye nemesi bizonyítvá-

nya útján meghirdetve. Bács-Bodrogh vármegyének 1803. évi február 28-án tartott közgyűlésén B. *György* és ennek fia *Ferenc* bezdáni lakosok nemessége is meg lőn hirdetve ugyancsak Trencsén vármegye bizonyítványa alapján.

Bérey.

Másként „Béra“ nevű család Biharból származott. 1790-ben B. *Mihály, István* és *Ferenc* Bihar vármegye nemesi bizonyítványa alapján iktattattak Bács-Bodrogh vármegye nemesei sorába.

Bük.

E családból B. *Sándor* fiaival *József, Gábor* és *András*-sal 1890-ben iktattatott Sopron vármegye nemesi bizonyítványa alapján vármegyénk nemesei közé. 1796-ban B. *József* nemesi bizonyítványt kapott Bács-Bodrogh vármegyétől.

Bohák.

E családból B. *György* és fiai: *János, József, István* és *András* 1790-ben iktattattak Nyitra vármegye nemesi bizonyítványa alapján Bács-Bodrogh vármegye nemesei közé.

Bielek.

E családból B. *Ádám* 1791-ben lett felvéve vármegyei nemeseink lajstromába Nyitra vármegyétől nyert bizonyítványa alapján.

Boldog.

Szabolcs vármegyei családból származott B. *Bálint*, a ki a nevezett megye nemesi bizonyítványa alapján 1792-ben hirdettette meg nemességét Bács-Bodrogh vármegyében.

Bunyik.

Biharból származott e család, melyből B. *Benjamin* 1793-ban vétette fel magát a bácskai nemések sorába.

Balogh.

Nemes-militicsi család. E család tagjai közül B. *János*, *István* és *Samu* Szathmár vármegye nemesi bizonyítványa útján vétettek fel 1793-ban vármegyénk nemesei sorába. 1799-ben B. *Gábor* fiával: *István*-nal iktattatott a nemések közé Nemes-Militicsen.

Balogh.

Az előbbtől különböző család. Tagjai közül B. *István* 1807-ben vétetik fel a bácskai nemések sorába Arad vármegye nemesi bizonyítványa alapján.

Bordás.

E családból B. *István* 1794-ben Borsód vármegye nemesi bizonyítványa alapján hirdetteti meg nemességét vármegyénkben; 1797-ben ennek fiai *István* és *János* részére már e vármegye adott ki bizonyítványt.

Bognár.

E család Vas vármegyéből származott. E vármegye bizonyítványa útján B. *János* 1773-ban vétetett fel Bács-Bodrogh vármegye nemesei sorába.

Babócs.

E család első ismert őse B. *György*, a ki Sopron vármegyei lakos és nemességét 1690 táján nyerte, mert ez évben a vármegye nemesei sorába iktattatott. B. Györgynek unokája *István* már bács-kucurai lakos és 1759-ben augusztus 9-én Sopron vármegyétől nemesi bizonyítványt nyert, mely Bács-Bodrogh vármegyében ugyanezen évben meg is hirdettetett. Ennek fiai: *András* kucurai és *József* deszpót-szent-iváni lakos 1795-ben újból meghirdetteté nemességét, miről Bács-Bodrogh vármegye 1795. szeptember 17-én bizonyítványt adott. B. *András* fia: *Imre* 1819. október 18-án nyert nemesi bizonyítványt a

vármegyétől. Ennek 4 fia maradt u. m. *Mátyás, György, András és Imre*, a kiknek részére Bács-Bodrogh vármegye 1842. szeptember 26-án ad nemesi bizonyítványt. E négy testvér közül előbb Mátyás kucurai nagybirtokos és 48-as főhadnagy, utóbb pedig György halt el, a ki a szabadságharcot mint lovas hadnagy küzdötte végig, később pedig Zentán lett főbíró. A család címerét kék mezőben kivont karddal vágató lovas képezi; a pajzssisak feletti koronán meztelen kardot tartó kar nyugszik, mellette jobbról és balról két-két nemzeti színű zászló.

Bogits.

B. Vueskovics család 1750-ben mint donationális nemes Bács-Bodrogh vármegyében elismertetett.

Bogor.

E családból B. *Ádám*, Julianna, Katalin és Mária 1796-ban Veszprém vármegye nemesi bizonyítványa alapján iktattattak a helyi nemesek sorába.

Balás.

Heves vármegyéből származott hozzánk e család. B. *Mihály* és fiai: *János, Péter, Imre és Mihály* 1797-ben vétettek be nemesi bizonyítvány alapján a bácskai nemesek lajstromába.

Botka-Vincze.

E család is idegen származású. B. V. *János, György és Mihály*, ezeknek fiai: *György, János és István*, nemkülönben unokái: *József, András, József és András* Pest vármegye bizonyítványa útján 1797-ben hirdették meg nálunk nemességüket.

Bajtay.

B. *István* pestvármegyei alispán megyénkben Kis-Malios nevű pusztát nyerte donatióként gr. Pálffy Miklós nádortól 1720-ban. (Orsz. Ltár. Dipl. oszt. 22505.)

Barásevics.

Már az 1754. évi nemesi investigatiók alkalmával megyei nemesnek ismertetett e család. Az 1776. évi összeírás szerint Nemes-Militicsen B. *József* nemesnek ismertetett el. 1798-ban B. Márk, János, Mihály, József és Ádám nemes-militicsi lakosok vétettek fel a vármegyei nemesi lajstromba. A család 1803-ban Nemes-Militicsen donációt nyert.

Bajtsy.

Nemes-militicsi birtokos e család, melynek nemessége 1754-ben már elismertetett. 1799-ben B. *Márton, Antal, József, Ferenc, István* és *János* említetnek a nemesi lajstromokban. B. *János* és fiai István, János, Mihály és Fábián 1807-ben a vármegyétől nemesi bizonyítványt nyertek.

Bajtsy.

E család különbözik az előbbitől. B. *László* bajai lakos 1800-ban Győr vármegye nemesi irata alapján hirdettette meg nemességét.

Bencze.

Nemes-Militicsen székel e család is. B. *Mihály, József* és *István* Hont vármegye bizonyítványa alapján 1803-ban hirdették meg nemességüket.

Buzás.

E családból B. *János* uj-verbászi lelkész és fiai László és János 1804-ben Krassó vármegye bizonyítványa alapján lettek beiktatva Bács-Bodrogh vármegye nemesei sorába.

Bedő.

E családból B. *Ferenc* két fiával György- és Antallal 1811-ben hirdetteti meg nemességét Fehér vármegye nemesi bizonyága alapján.

Baghy.

Nógrád vármegyei eredetű család, melynek tagjai közül B. *Ferenc* 1776-ban a nemes-militicsi nemesi lajstromban szerepel, B. *János*, *István*, *Balázs* és *György* nemes-militicsi lakosok pedig 1813-ban a nevezett vármegye bizonyítványa útján iktattattak a bácskai nemesek sorába. E család Nemes-Militicsen donatióális birtokos volt.

Balázs.

Szintén Nógrád vármegyéből költözött hozzánk. B. *József* 1814-ben hirdettette meg nemességét e vármegyében.

Bezerédy.

Ősnemes család, „bezerédi“ előnévvel, mely csak annyiban bácskai, a mennyiben B. *Pál* a Márffy család tulajdonát képező csébi uradalmat nejével örökölte s e birtok egészen az újabb időkig e család kezében volt. Nagy Iván („Magyarország családai“) szerint e család a XIII. századtól fogva ismeretes s Zala és Tolna vármegyékben székel s jelenleg is virágzik.

Brunswick.

E grófi család csak annyiban bácskai, mert a gróf Hadik András tábornagy fiának H. Károlynak fiától Frigyesről a futtaki uradalom őt illető részét megvette a mult század végén gr. Brunswick *József* országbíró, majd H. Frigyes testvére András gróf is lemondván jogairól, a futtaki és cserevicsi uradalmak 1801. december 16-án gróf Brunswicknek adattak át. Ez adásvétel később királyi jóváhagyást nyervén, nevezett gróf 1810-ben iktattatott ezen birtokokba. Midőn B. gróf 1827-ben futódok nélkül halt el, a Hadik család újra jogot formált a futtaki uradalomra, de azt visszaváltani nem bírván, a birtokban özv. Brunswickné Majthényi Mária 1843-ig megmaradt. Utána két leánya *Julia*, báró Forray Andrásné és *Henriette* gróf Chottek Hermanné örökölték, haláluk után pedig 1847-től fogva gróf Chottek H. fia Ottó, ennek halála óta pedig gróf Chottek Rudolf.

Csejtey.

E család nem foglaltatik a nemesi lajstromokban. Cs. *Pál* 1734—1748-ig Bács vármegye másod alispánja volt. Fiai: *Pál*, *Imre* és *Antal* 1748-ban donatióként nyerték Mateovics, Rasz-tina és Köles pusztákat.

Comet.

Ezen idegen származású családból C. *József* szegedi kincstári igazgató 1713-ban Bács-Bodrogh vármegyében mint donatió-nális nemes lón meghirdetve.

Csupor.

Régi nemes család, „szentgyörgyvölgyi“ előnévvel. Tagjai közül Cs. *Ádám* 1732-ben armális levele alapján vétetett fel a megyei nemesek sorába; 1729-ben II-od alispán és főjegyző 1730 —1734-ig Bács vármegye első alispánja volt.

Csernovics.

E családból Cs. *Illés* ujvidéki lakos és *Ádám* (de Mácsa) 1745-ben nemesekül hirdettettek meg a szlavoniai kormány-igaz-gatóság 1745. január 19-én és január 7-én kelt irata alapján. 1761-ben Cs. *Lázár* nyert a vármegyétől nemesi bizonyítványt. 1776-ban Cs. *József* nyert ugyanilyent. E család vármegyénk-ben a mult században a futtaki uradalmat birta, melyet gr. Cavriani Frigyes-től mácsai Cs. *Mihály* 1744-ben vett meg. Utána Cs. *György* és ennek özvegye 1768 körül voltak itt birtokosok s utánuk a kir. kamara lépett Futtak birtokának tulajdonjogába.

Csókics.

E családból Cs. *György* ó-becsei határőrségi hadnagy és *János* 1751-ben nemeslevelők alapján vétettek fel a nemesi lajstromba. 1758-ban donatiót nyertek Ó-Becsén. János fiai: *Miklós* és *Sebestyén* 1786-ban nemesekül ismertetnek el.

Csanádi.

Mint ó-kanizsai volt tiszai határőrvidéki tisztt nyerte Cs. *Gruja* 1751-ben nemességét, a ki fiával Györggyel együtt ugyanezen évben hirdettette meg armalisát. 1758-ban donatiót nyert.

Csiba.

E család „nagy-abonyi“ előnévvel Pozsony vármegyéből származott hozzánk. Cs. *Gáspár* 1754-ben vétetett fel megyei nemeseink sorába.

Csaplovics.

„Jeszenovai“ előnévvel Árva vármegyéből származott e család, melytől Cs. *Mátyás* 1764-ben nevezett vármegye bizonyítványa útján hirdettette meg nemességét.

Csiszér.

E családból Cs. *György* és fia *András* 1771-ben vétettek fel a nemesek sorába.

Chegel.

Zágráb vármegye bizonyítványa alapján 1779-ben e családból Ch. *János* hirdetteti meg nemességét.

Csókás.

E családból Cs. *János* Hont vármegye nemesi bizonyítványa alapján 1783-ban vétetett fel a bácskai nemesek sorába.

Cseh.

E családból Cs. *Mihály* fiával *Antal*-lal együtt 1784-ben armalislevél útján hirdetteti meg nemességét

Csernyánszky.

Nemességét e családnak 1790-ben Cs. *József* hirdetteti meg

Trencsén vármegye bizonyítványa alapján. 1806-ban Cs. *József* bajai lakos ugyancsak Trencsén vármegye bizonyítványa alapján hirdetteti ki nemességét „Csernyánszki“ előnévvel. 1817-ben ugyanily módon Cs. *János* iktattatja magát a nemesek sorába.

Csáti.

Más néven Szabó *István* 1790-ben Borsód vármegye bizonyítványa útján hirdettette meg nemességét.

Császár.

Előbbi nevén „Kaiser“. Nemességét meghirdetteti Cs. *János* és *Mihály* armalisuk alapján 1791-ben. E család Pacsér egy részét birta. Cs. *Ferenc* az 1797. évi bácskai nemesi felkelőseregben hadnagyi rangot viselt.

Csókics.

E család 1792-ben vétetett fel a vármegyei nemesek sorába Cs. *Jakab* nemeslevele alapján.

Csernus.

Nógrád vármegye nemesi bizonyítványa útján Cs. *Mátyás* 1792-ben hirdetteti meg nemességét. A család 1803-ban Nemes-Militicsen donatiót nyert.

Cseh.

„Dobronyi“ előnévvel 1793-ban Cs. *János* nemessége ismertetett el Veszprém vármegye bizonyítványa alapján.

Csékus.

E családból Cs. *András* 1793-ban Borsód vármegye nemesi bizonyítványa alapján iktattatott a nemesi lajstromba.

Csák.

E családból Cs. *Albert*-nek Bács-Bodrogh vármegye 1794-ben „kétségtelen nemességéről“ bizonyítványt adott.

Czibere.

Szabolcs vármegye bizonyítványa alapján Cz. *Ferenc* 1797-ben hirdetleti meg nemességét.

Csonka.

Érseki egyházmegyei nemes gyanánt hirdettetett meg 1797-ben Cs. *Béla* érseki bizonyítvány alapján. 1821-ben Cs. *György*, mint praedialista, a nemesek sorába iktattatott.

Csernus.

E család 1652-ben nyerte nemességét és birtokát Hont vármegyében. Tagjai közül Cs. *Pál*, *János* és *András* 1798-ban vétetett fel a bácskai nemesség sorába Pest és Hont vármegyék nemesi bizonyítványa alapján. Cs. *András* 1805-ben, mint hegyesi lakos, Pest vármegye bizonyítványa alapján iktattatott a nemesek közé.

Csonka.

Győr vármegyei család, hol az 1754. évi összeírás szerint Cs. *Pál* nemesként szerepelt. Ennek fia *Pál* Sopron vármegye bizonyítványa alapján 1828-ban mint ó-becsei lakos vétetett föl a bácskai nemesek sorába.

Czintula.

„Nemes-militicsi“ előnévvel, birtokos nemes család. Cz. *János* 1798-ban Torontál vármegye bizonyítványa útján hirdeteti meg nemességét. 1803-ban Nemes-Militicsen donatiót nyert. Nagy Iván szerint e család nemességét Cz. *János* 1580-ban Rudolf királytól szerezte. Címere: vörös udvarban arany zergefej, szarvai között csillaggal. A pajzssisak feletti koronán három structoll lebeg.

Czigány.

Pest vármegye bizonyítványa alapján 1799-ben Cz. *György* fiaival *Balázs* sóóvéi jegyzővel és *Ferenc* deszpót-szent-iváni

lakossal iktattatott a nemesek közé. 1820-ban Cz. *Balázs* és *Ferenc* nemesi bizonyítványt nyernek, előbbinek fia *Imre* pedig a nemesi lajstromba iktattatott.

Chery.

E családból Ch. *Imre* sztanisicsi lakos 1801-ben Nógrád vármegye bizonyítványa alapján hirdetteté meg nemességét.

Csejtey.

Vármegyénk hatósága Cs. *Péter* részére 1801. május 4-én nemesi bizonyítványt adott ki ugyanezen évben kelt királyi resolúció alapján. E család a mult században Matheovics pusztát birta, melyet Cs. *Pál* 1740. táján donatióba kapott. Ennek fiai *Antal*, *Pál* és *Imre* e birtok egyrészét a Piukovics családnak 1749-ben, más részét pedig 1764. táján gr. Grasalkovics Antalnak adták el.

Csillag.

Cs. Sternát Lipót I. Ferenc királytól 1800. augusztus 1-én nyerte nemességét. E nemeslevél ki lett hirdetve Bács-Bodrogh vármegyében 1801. július 20-án.

Csomor.

E családból Cs. *János* kucorai lakos Heves vármegye bizonyítványa alapján vétetett fel a nemesi lajstromba 1802-ben.

Császár.

Nemességét meghirdetteti Cs. *János* feketehegyi jegyző 1803-ban Komárom vármegye bizonyítványa alapján.

Czobor.

A czoborszentmihályi Czobor grófi család az egyedüli, a mely már a mohácsi vész előtt is birtokos volt vármegyénkben és a török hódoltság megszűntével újra hozzájutott legalább

birtokának egy részéhez. Ezen birtok a bajai uradalom volt, melyet 1727-ben nyert vissza gróf Cz. *Márk* titkos tanácsos, helytartósági tanácsos, egy vértés ezred ezredese és Bodrogh vármegye főispánja. Fia Cz. *József* könnyelműen költekező főúr lévén, a bajai uradalmat haszonbérbe adta, 1731-ben pedig hitelezői az egész uradalmat lefoglalták s azoknál is maradt zálogképen, mígnem a nevezett gróf 1747-ben az egész uradalmat br. Vajay Lászlónak és Orczy Lőrincnek el nem adta. József gróffal a Czobor család kihalt.

Chotek.

A chotkovai és wognini gróf Chotek család csehországi birtokos, hol már 1556-ban báróságot nyert. Ch. *Vencel* 1745-ben lett gróffá. E családból Ch. *Herman* († 1822.) gróf Brunswick József országbírónak, a futaki uradalom tulajdonosának, egy leányát Henriettet vevén nőül, a bács megyei futaki uradalmat nyerte. Utána fia Ch. *Ottó* (szül 1816.), majd pedig ennek nem rég történt halála óta Ch. *Rudolf* örökölte, a ki jelenleg is vármegyei első virilista.

Csepesányi.

Turóc vármegyéből való család. Cs. *István* előbb ujvidéki, azután kis-kéri evang. tanító 1841-ben Turóc vármegye bizonyítványa alapján hirdettette meg nemességét.

Czinna.

Pozsony vármegye bizonyítványa alapján 1807-ben Cz. *Márton* bajai lakos vétetett fel a megyei nemesek sorába.

Constantinus.

E családból C. *Gábor*, *Sebestyén* és *Antal* 1810-ben vétetnek fel a nemesek sorába Pest vármegye bizonyítványa útján.

Daróczy.

E család nem foglaltatik a nemesi lajstromokban. Daróczy nevű alispánja volt Bács vármegyének 1724-ben.

Dimitrovics.

Mint donationális nemes jegyeztetett Bács-Bodrogh vármegye lajstromába 1715-ben D. *Gergely* gör. kel. szerb püspök.

Dudvarszky.

Curiális nemes család Adán, hol őse D. *Miklós* mint volt tiszai határőrvidéki tiszt 1751-ben szerezte nemességét. Armalisa meg lett hirdetve 1752-ben. D. *Sándor* az 1809. évi bácskai nemes felkelő sereg tiszai korona-kerületi részének egyik hadnagya volt.

Dósa.

Nemes-militicsi család, hol az 1753. évi nemesi összeírásban D. *Gergely* szerepel. E család nemes gyanánt ismertetett Bács-Bodrogh vármegyében, mert 1766-ban D. *Albert* részére nemesi bizonyítvány adatott.

Danes.

E családból D. *Márton* 1775-ben Veszprém vármegye bizonyítványa (kelt 1774. november 28.) alapján vétetett fel a nemesek sorába. D. *Márton* az 1797-évi bácskai nemesi felkelő hadban főhadnagyi rangot viselt. 1798-ban D. *Márton* és *Péter* ó-kanizsai lakosok a vármegyétől nemesi bizonyítványt nyertek. 1820-ban D. *Péter* zentai lakos nyert nemesi bizonyítványt.

Dóka.

Pozsony vármegye bizonyítványa útján D. *József* 1784-ben iktattatott Bács-Bodrogh vármegye nemesei közé.

Duka.

E családból D. *Mihály* 1793-ban armalis levele alapján hirdettette meg nemességét. D. *Péter* az 1809. évi bácskai nemes felkelő sereg hadnagya volt.

Dancsó.

Ilyen nevű család Nemes-Militicsen is volt. D. *András* és *Albert* szerepelnek az 1776-iki összeírásban. Pest vármegye bizonyítványa alapján 1793-ban D. *József* és *András* vétetnek fel a megyei nemesek közé.

Droszdik.

E családból D. *Ádám* 1794-ben mint adományos nemes említettik.

Dózsa.

D. Molnár *Mihály* Gömör vármegye bizonyítványa alapján 1796-ban hirdettette meg nemességét.

Dósa.

A már előfordult „Dósa“ családtól különböző ez a család, melyből D. *József* 1795-ben Pest vármegye bizonyítványa útján vétette fel magát Bács-Bodrogh vármegye nemesei sorába.

Deák.

E családból Szabolcs vármegye bizonyítványa alapján D. *János* hirdetteté meg nemességét 1797-ben.

Demkő.

Másként „Belyánszky“ a neve e családnak, melyből D. *János* szabadkai lakos 1803-ban Osongrád és Heves vármegye bizonyítványa alapján soroztatott a vármegyei nemesek közé.

Dömötör.

Baján székel e család. Tagjai közül D. *Pál* Tolna vármegye bizonyítványa alapján hirdettette meg nemességét 1805. május 24-én, ki mint ügyvéd és táblabíró 1847-ben halt el. Irodalmilag is működött s több kézirati művén kívül, 1825-ben gróf Győry főispán beiktatására írta „Szünő bánat“ című Pesten

megjelent ódáját. Fia D. *Pál* zombori járásbíró, (szül. 1844. Baján), országos nevű jeles költő.

Deissl.

E családból D. *Antal* baracscai lakos 1806-ban Mosony vármegye bizonyítványa alapján lett kihirdetve.

Dömötör.

Pacséri család, mely 1810-ben vétetett fel D. *Ferenc* és rokonainak meghirdetése útján a megyei nemesek közé.

Dienes.

E családból D. *János* 1814-ben Csongrád vármegye bizonyítványa alapján hirdetteti meg nemességét.

Egry.

A nemességet nyerte mint martonosi határőrségi hadnagy 1751-ben E. *János*, ki 1751-ben armalislevele alapján hirdetteti meg. 1758-ban donatiót nyert.

Eremics.

Martonosi curiális család. A nemességszerző E. *Zsiván* volt tiszai határőrvidéki tiszt 1751-ben. Meghirdettetett 1752-ben György, Ignác és János fiaival. 1758-ban birtokadományt nyert, mely 1775-ben megerősített. A családból valók E. *Vazul* az 1809. évi bácskai nemes felkelő sereg tiszai korona-kerületi részének főhadnagya, E. *Bogolyub* megyei nyug. árvsz. ülnök.

Egyed.

E. *Pál* nemessége 1780-ban lőn meghirdetve Nyitra vármegye nemesi bizonyítványa alapján.

Esztergamy.

Baján lakott E. *István*, a ki 1801-ben Komárom vármegye bizonyítványa útján iktattatott a nemesek sorába.

Endrődy.

E. *Ferenc* nemessége 1821-ben Szathmár vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve.

Fodor.

F. *József* 1750-ben Nyitra vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Fehérváry.

F. *László* fiaival: *Péter* és *László*-val 1751-ben armalis levele útján vétetett fel a nemesi lajstromba.

Forián.

E családból F. *Imre* 1655-ben nyerte nemeslevelét. F. *Antal* 1754-ben Tolna vármegye bizonyítványa alapján lett bácskai nemessé. 1766-ban F. *Antal*-nak (Antal fiának), 1796-ban F. *Antal*-nak és gyermekének, 1804-ben F. *János*-nak és *Antal*-nak nemesi bizonyítvány adatott.

Földváry.

1755-ben F. *Miklós*, *János* és *Sándor* Komárom vármegye bizonyítványa alapján hirdették meg. 1805-ben F. *János* és *Dániel* vétetnek fel a nemesek sorába. (E Család az 1755. évi nemesi összeírás szerint Zomborban lakott.)

Fábián.

F. *Péter* és *László* Szathmár vármegye bizonyítványa alapján hirdették meg 1772-ben. 1806-ban F. *István*, *Ferenc* és *Mihály* Bács-Bodrogh vármegyétől nemesi bizonyítványt nyertek.

Fonyó.

Nemes-militicsi család. F. *János* nemessége meg lett hirdetve 1777-ben Veszprém vármegye bizonyítványa alapján.

Fischer.

F. *Pál*, *Antal* és *János* 1780-ban nemesekül ismertettek el. E család nemességét F. *János* nyitrai megyei lakos 1699-ban nyerte. Bars vármegye 1779. december 18-án adott bizonyítványt a fentebbi három testvérnek, melynek alapján a bácskai nemesek sorába iktattattak. A család előbb T.-Becsén, utóbb Zentán lakott, hol F. *Ferenc* pénzügyi tisztviselő nevét Füredi-re magyarosította az újabb időkben.

Fábián.

1781-ben F. *Antal* és családja Veszprém vármegye bizonyítványa alapján hirdetteti meg nemességét.

Frankovics.

F. *Antal* 1791-ben hirdetteti meg armalisát.

Frank.

F. *Gábor* 1791-ben armalisa útján vétetik fel a nemesek sorába.

Fratricsevits.

A nemességet 1791-ben F. *Jakab* és fiai Fülöp, Mihály, Péter és Antal nyerték és ugyanezen évben hirdettetik ki armalis levelöket. F. *Jakab* zombori szenátor atyja, F. *János* a tiszai határőrvidéken katonáskodott, a mit a nemeslevél az érdemek közt szintén felemlít. F. Fülöp fia: *István* az 1797. évi bácskai nemesi felkelő seregben hadnagyi rangot viselt. E családból való volt F. *Ignác* lovassági tábornok és m. kir. gárdakapitány, aki adoptálta astenbergi dr. Ast *Vince* zombori ügyvédet, Ast *Nándor* ny. legfőbbbítlőszéki bíró fiát, aki most már a Fratricsevits-Ast nevet viseli.

A F. család címerét vízszint osztott pajzs képezi, melynek felső kék mezejében egy a napba repülő fekete sas, alsó mezejében pedig egy jobbában tollat tartó oroszlán látható. A pajzs-

sisak felett az oroszlán kardot tart. A foszlány jobbról aranykék, balról aranyvörös.

Farkas.

F. *János* Zala vármegye, F. *István* pedig Vas vármegye bizonyítványa alapján 1794-ben vétettek fel a nemesi lajstromba.

Funták.

F. *Mátyás* ujvidéki tanító 1801-ben Kőrös vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Fazekas.

F. *Mihály* két fiával *Mihály* és *Ferenc*-cel (bajai lakosok) 1817-ben Komárom vármegye bizonyítványa alapján hirdették meg nemességöket.

Furó.

F. *Dániel* 1817-ben Komárom vármegye bizonyítványa útján vétetett fel a bácskai nemesek közé.

Golub.

Zentai curialis család. A nemességet G. *György* volt határőrvidéki alkapitány 1751. március 1-én nyerte; meghirdettetett ugyanazon évben. Később úgy, mint a többi curialista család, kir. donatiót nyert. 1782-ben G. *János* és *Péter* nemesi bizonyítványt nyertek. E család már kihalt.

Gyukity.

A nemességet Gy. *Lázár* volt tiszai határőrvidéki zászlótartó Szent-Tamáson *Mihály* fiával nyerte 1751-ben; meghirdettetett 1752-ben. 1758-ban donatiót nyert.

Gyurisity.

A nemességet mint martonosi határőrségi hadnagy Gy.

János 1751-ben szerezte. Meghirdettetett 1752-ben. 1758-ban donatiót nyert.

Galéta.

A nemességet *G. Zsiván*, mint volt határőrségi zászló-tartó Titelen 1751-ben szerezte; nemeslevele meghirdettetett 1752-ben.

Glos.

G. László nemessége meghirdettetett 1763-ban Szepes vármegye bizonyítványa alapján.

Győry.

Gy. István, Imre és Ádám 1766-ban nemesekül ismertettek és mint ilyeneknek bizonyítvány adatott. 1791-ben *Gy. János*-nak adatott bizonyítvány.

Groczy.

A nemességet *G. Ábrahám* 1651-ben nyerte, a ki ugyan-ezen évben Nógrád vármegye nemesei sorába iktattatott. E családból *G. József, István és László* 1768-ban Tolna vármegye bizonyítványa alapján hirdettetnek meg.

Galinovics.

G. György 1772-ben Temes vármegye bizonyítványa útján hirdeteti meg nemességét.

Gugánovics.

E család 1745-ben nádori donatiót nyert Kunbaja egy részére, melybe a kalocsai káptalan által az Antunovics és Latinovics családdal együtt iktattatott be. *G. Pál* 1784-ben, *G. Simon és Mátyás* 1797-ben nemesekül ismertettek s nekik ezen években bizonyítvány adatott. 1807-ben a *G.* család tagjai Kunbaján újból a nemesi lajstromba igtattatnak.

Gombos.

„Gombosfalvi“ előnévvel Sáros vármegyei származású család. Vármegyénkben G. *Gábor* a bácskai kincstári javak igazgatója 1716—1730. év körül telepedett le. Sáros vármegye 1716. december 22-én kelt bizonyítványa alapján vétetett fel vármegyénk nemesei sorába ennek valószínűleg fia: G. *Gábor* 1754. június 26. Nemes-Militicsen lakott 1776. év körül G. *Antal* adószedő. 1787-ben G. *Ferenc* vármegyei főjegyző. G. *Pál* az 1797. évi bácskai nemesi felkelő-hadban hadnagyi rangot viselt. 1790-ben G. *Antal*-nak és fiainak *Ferenc*, *Ignác* és *Pál*-nak nemesi bizonyítvány adatott. 1803-ban G. *Pál*-nak adatik bizonyítvány. 1819-ben G. *Lajos* Borsód vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg. G. *Károly* a 40-es években főszolgabíró és zentai birtokos, fia G. *Gábor* volt zentai polgármester.

Gálffy.

G. *József* és *János* 1791-ben Csongrád vármegye bizonyítványa alapján vétetett fel a nemesek sorába.

Gozdánovics.

G. *József* nemessége meghirdettetett armalisa alapján 1792-ben.

Géczy.

G. *Imre* nemessége Pest vármegye bizonyítványa útján lőn 1792-ben meghirdetve.

Győry.

Másként „Ambrus“ *Ferenc* és *József* egyházi nemesek gyanánt ismertettek el 1792-ben.

Gavanszky.

G. *Simon* 1793-ban armalis levele útján iktattatott a vármegyei nemesek sorába. G. *Simon* ó-becsei lakos 1808-ban nemesi bizonyítványt nyert.

Gerdelics.

G. *Ádám, János és Ferenc* 1793-ban Baranya vármegye bizonyítványa alapján hirdették meg.

Gábry.

G. *László* 1795-ben Heves vármegye bizonyítványa útján hirdetteti ki nemességét. G. *Sándor* 1819-ben bizonyítványt nyert.

Georgevics.

G. *Diván, Koszta és Cyrill* 1795-ben nyert armálisuk útján vétetnek fel a nemesek sorába ugyanez évi március hó 9-én.

Gyalokay.

Gy. *János* 1795-ben Zala vármegye bizonyítványa alapján hirdettetik meg.

Gáspár.

G. *Károly* 1795-ben Pozsony vármegye bizonyítványa útján vétetik fel a nemesek közé.

Gyelmis.

Gy. *János* szabadkai lakos 1798-ban vétetett föl a nemesi lajstromba.

Gégács.

G. *Lukács* bajai lakos 1802-ben birtokos gyanánt ismertetik el.

Géczy.

„Garamszegi“ előnévvel G. *Pál* moholyi lakos 1804-ben hirdettette meg nemességét Nógrád vármegye bizonyítványa alapján.

Gyűrky.

Gy. *Mátyás* nemes-militicsi lakos 1804-ben Hont vármegye bizonyítványa útján hirdettetik meg.

Görög.

G. János és Ferenc bogojevói, István, János és Imre doroszlói lakosok nemessége Vas vármegye bizonyítványa alapján 1807-ben lett meghirdetve.

Gregus.

A nemességet G. Tamás 1807. július 17-én kelt armalissal nyerte, mely meghirdettetett 1808. január 11-én.

Gromon.

E „vajszkai és bogyáni“ előnevet viselő család nemességét G. Zsigmond kir. kincstári jószág-igazgató szerezte, aki 1817-ben Vajszkát és Bogyánt a kincstártól 40.000 frton megvásárolván, arra királyi donatiót nyert. A családból G. Zsigmond fia Illés, ennek fia Mór váltották fel egymást a vajszkaié s bogyáni uradalmak birtokában, míg nem ez utóbbinak fia G. Dezső Bács-Bodrogh vármegye, Zombor, Baja és Szabadka városoknak (1876—80-ig) főispánja s jelenleg honvédelminiszteri államtitkár, e birtokát legujabban eladta.

Grassalkovich.

A gazdag hercegi család megalapítója G. Antal (szül. 1694-ben) a kir. kamara elnöke volt, aki a családnak a grófi rangot s egyéb birtokok között előbb a külai, majd e helyett a bajai uradalmat kir. adomány útján 1750-ben szerezte, melybe a kalocsai káptalan 1763-ban, Plága birtokába 1775-ben, Mateovics-pusztá felerészének birtokába pedig (G. Antal özvegyét) 1779-ben iktatta be. Egyetlen fia: Antal Bodrogh és Zólyom vármegye főispánja, 1784-ben hercegi rangot nyert. Ennek fia: Antal herceg (szül. 1771-ben) Csongrád vármegye főispánja fiutódok nélkül halt el. Özvegyétől a Horváth-család vette zálogba a bajai uradalmat; 1850-ben gróf Viczay Károly vette meg, aki 1856-ban gróf Zichy-Ferraris Félixnek adta el, akitől 1862-ben a város magát örökre megváltotta.

Grabarics.

G. *Antal* 1810-ben Baranya vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Gálik.

G. *Pál, János, Mihály és András* 1811-ben Bars vármegye bizonyítványa alapján hirdettettek meg.

Gellér.

G. *György* 1812-ben Nyitra vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Gregurics.

G. *Péter* 1814-ben Zágráb vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Győrfy.

Gy. *János* 1818-ban, Gy. *Márton és Mihály* 1819-ben Zala vármegye bizonyítványa alapján vétettek fel a megyei nemesek sorába.

Hammerschmidt.

H. *Ferenc Antal* nemességét 1718-ban nyervén, 1719-ben armalisa alapján hirdettetett meg. Bács-Bodrogh vármegyében különböző hivatalokat viselt, 1721—1725-ben pedig a vármegye másod-alispánja volt. 1729-ben Bodrogh vármegye országgyűlési követe. Birta Borsód és Legyen pusztákat, melyeket től a Latinovics család vásárolt meg.

Heyl.

H. (Hail) *Ignác* 1742-ben armalisa alapján hirdettetett meg. 1821-ben H. *Zsigmond és Miksa* bizonyítványt nyertek.

Hernyákovics.

H. *János* 1751-ben armalisa alapján hirdettetett meg. Nemességét mint volt titeli határőrségi zászlótartó nyerte.

Hajnal.

H. *Ferenc* 1753-ban Békés vármegye bizonyítványa útján hirdettetett meg. 1777-ben H. *István*-nak, 1778-ban H. *János*-nak adatott bizonyítvány. 1798-ban H. *Ferenc* és *János* vétettek fel a vármegyei nemesek közé. A család 1803-ban Nemes-Militicsen donatiót nyert.

Horváth.

H. *József* és *Mihály* 1767-ben birtokos nemesek gyanánt ismertettek el. H. *Ádám* (1776.) jegyző volt Nemes-Militicsen.

Hölbling.

H. *Nándor* 1775-ben Baranya vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Hollósy.

H. *Pál* 1779-ben Fehér vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Horváth.

H. *Mihály* 1782-ben Veszprém vármegye bizonyítványa útján hirdettetett meg.

Haraszty.

A „mokesai“ H. család Ung vármegyéből eredt, hol ma is birtokos. A szabadságharc előtti időben Szent-Tamás határában Kutason birtokolt. A nép között — Dudás Ödön szerint „Bács-Bodrogh“ 1878. évf. 89. l. — maig is számtalan homályos dolog forog körszájon e család tagjairól. A család vagyoni viszonyai rossz helyzetbe jöven, H. *Ágoston* 1848 előtt Amerikába költözött. Vándorlásáról írt emlékiratai: „Utazás Éjszak-Amerikában“ cím alatt jelentek meg s 1867 körül halt el. 1839-ben H. *Károly* Bács-Bodrogh vármegye táblabírája s Pacsér községi birtokos vagy bérlő volt.

Huszár.

E család Pacsér község $\frac{1}{24}$ -ed részét birta kir. adomány alapján e század eleje óta ama többi 12 családdal, melyek együttvéve e helység nemesi közbirtokosságát képezték.

Hadik.

E család a multban Futakot birta vármegyénkben. Mint a futaki uradalom tulajdonosa vált a Hadik grófi nemzetség Bács-Bodrogh vármegye családjává. A futaki és cserevicsi uradalmat mint tudva van Mária Terézia királynőtől a nagyhírű hadvezér gr. Hadik András 1769-ben nyerte érdemei jutalmául, tényleges birtokába pedig 1771-ben vette; a kalocsai káptalan levéltári adatai szerint a beiktatás a káptalan által 1770-ben és az újraiktatás 1771-ben történt. Ő 1776. szeptember 9-én Bács vármegye örökös főispánjává is ki lőn nevezve. 1790-ben halt meg s második fiának *Károly*-nak fia *Frigyes* az uradalom egyik részét a mult század végén eladta gr. Brunswick József országbírónak, 1801-ben pedig gr. Hadik András harmadik fia *András* gróf is eladta saját részét, mely adásvevés utóbb királyi megerősítést nyervén, gr. Brunswick 1810-ben birtokba iktattatott. Ennek 1827-ben futódok nélkül történt halála után a Hadik-család újra igényt támasztott a futaki uradalomra, de azt többé visszaváltani nem bírván, e birtok továbbra is a Brunswick örökösök tulajdona maradt.

Horváth.

H. *József* 1795-ben Pest vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg. E család Pacsér egyrészét birta.

Hegyí.

H. *János* 1796-ben Veszprém vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve.

Horváth.

H. *András, István, József, János* és *Dániel* 1798-ban Pest

vármegye bizonyítványa alapján hirdettettek meg. 1800-ban H. *Ferenc* és *István* vétettek fel a nemesi lajstromba. A család 1803-ban Nemes-Militicsen donatiót nyert.

Heinrich.

H. *Jakab* bajai lakos Fehér vármegye bizonyítványa (kelt 1789. január 12.) alapján 1801-ben hirdettetett meg. Ó-Morovicán lett birtokos s a család az „ó-morovicaí“ előnevet használja. 1831. január 6-án ugyan ő bizonyítványt nyert Bács-Bodrogh vármegyétől.

Holics.

H. *Tamás*, *János* és *Mihály* 1807-ben Pozsony vármegye bizonyítványa alapján hirdettettek meg.

Imre.

E család meghirdetésének nincs nyoma a nemesi lajstromokban. I. *János* 1718 — 20-ig Bács vármegye első alispánja volt.

Ivánkovics.

I. *Miklós* és *Antal* 1744-ben hirdettettek meg. I. *Albert*, *Tádé*, *Márton* és *Mihály* 1798-ban Nemes-Militicsen nemesek gyanánt ismertetnek el. 1808-ban I. *György* iktattatott a nemesek közé. A család 1803-ban Nemes-Militicsen donatiót nyert.

Illies.

Armalisát nyerte 1751-ben I. *Gábor* tiszaföldvári határőrségi zászlótartó, 1752-ben ezen armalisa alapján hirdettetett meg. A család 1758-ban donatiót nyert.

Ivanics.

I. *József*, *János* és *Imre* 1780-ban, I. *József*, *János*, *Jakab*, *Tamás* és *Imre* 1790-ben, I. *József*, *György* és *János*

1799-ben Heves vármegye bizonyítványa alapján iktattattak a nemesek közé. A család 1803-ban Nemes-Militicsen donatiót nyert.

Izekutz.

Erdélyi származásu e család. Nemességét I. *Mihály* 1758-ban nyerte. Bács-Bodrogh vármegyében 1780-ban I. *Mihály* és fiai hirdették meg.

Illés.

I. *János* 1794-ben Nyitra vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Imerech.

I. *János* és *György* 1797-ben Fehér vármegye bizonyítványa alapján hirdették meg.

Istenes.

I. *István*, *József*, *Mátyás* és *János* 1816-ban Komárom vármegye bizonyítványa útján hirdették meg.

Jancsó.

J. *Mihály* részére Bács-Bodrogh vármegye 1771-ben nemesi bizonyítványt adott ki. J. *Ferenc* 1793-ban Szerém vármegye bizonyítványa alapján vétetett fel a nemesek sorába.

Jankovics.

J. *Antal* és *Lipót* 1772-ben Nyitra vármegye bizonyítványa alapján hirdették meg.

John.

J. *Henrik* 1776-ban armalisa alapján hirdettetett meg.

Jukics.

J. *Lázár* 1775-ben mint birtokadományos nemes hirdettetett meg.

Jankovics.

J. *Theodor* és *János* 1792-ben armalis levelök útján hirdettettek meg. J. *György* és *Pál* ujvidéki lakosok 1808-ban nemesi bizonyítványt nyertek.

Jurkovics.

J. *János* 1784-ben Somogy vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Jeszenszky.

J. *Ferenc* és *Péter* („nagyjeszeni“ előnévvel) 1796-ban Turóc vármegye bizonyítványa alapján hirdettettek meg.

Julinác.

Csúroghi curialis család. J. *Arzén* 1755-ben hirdettetett meg, ki mint csúroghi kapitány 1751-ben ugyanott birtokadományt nyert, melybe a kalocsai káptalan iktatta be; e birtokát 1757-ben 2500 frtért a kincstárnak eladta; ennek unokája J. *Péter* 1808-ban nemesi bizonyítványt nyert, ugyan ő az 1809. évi bácskai nemesi felkelő had gyalogságának kapitányaként szerepelt.

Joannovics.

J. *János* ujvidéki szenátor nyerte a nemes-levelet 1810. szeptember 28-án. Meghirdettetett 1811. március 4-én.

Jankovics.

J. *János* ó-becsei lakos 1811. évi adománylevele (Bunya nevű birtokról, Krassó vármegye) 1812. március 9-én hirdettetett meg.

Jaczkovics.

J. *János* 1814-ben Nyitra vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Jakobesics.

J. *Simon* szabadkai lakos 1816-ban Csongrád vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve.

Jósics.

J. *Balthazár* nemes levelét 1804-ben nyerte. Meghirdette-tett Zomborban 1805-ben. (E család a vármegye nemesi lajstro-maiban benn nem foglaltatik, de eredeti armalisa a vármegyei levéltárban van. L. *Dudás Gy.* „Címeres nemeslevelek Bács-Bodrogh vármegye levéltárában.“ Turul. X. köt. 52. l., és Bács-Bodrogh vármegyei Tört. társ. Évkönyve. 1892. évf.)

Kelemen.

E család nem foglaltatik a nemesi lajstromokban. K. *János* 1720-ban Bács vármegye ügyésze, 1728-ban főjegyzője volt.

A család címerében egy nyílveoszóval átlőtt nyakú madár, a pajzs sisak feletti koronán pedig öt ágú nemesi korona látható egy 1728. évi pecsétnyomatban.

Körmendy.

K. *István* Bács-Bodrogh vármegyének 1734—1739-ig fő-jegyzője, 1745-ben armalisa útján hirdettetett meg.

Kubora.

Nemességét szerezte 1751-ben mint volt tiszai határőrségi zászlótartó Moholon K. *Osztoja*, ki 1752-ben armalisa alapján hirdettetett meg. 1758-ban donatiót nyert. 1780-ban K. *Ignác* vétetik fel a nemesek közé.

Karapanesics.

K. *Miklós* volt tiszai határőrségi hadnagy Ó-Kanizsán, 1752-ben armalisa alapján lett meghirdetve. 1758-ban donatiót nyert.

Karakásevics.

K. *Dragics* volt tiszai határőrvidéki hadnagy Moholon, nemességét 1751-ben nyerte, meghirdettetett ugyanazon évben. 1758-ban birtokadományt nyert.

Karapancsics.

Nemességét nyerte K. *Száva* mint tiszai határőrségi tiszt 1751-ben Ó-Kanizsán, és 1751-ben armalisa alapján lett meghirdetve. 1758-ban birtokadományt nyert.

Kanaesavim.

A nemességet 1751-ben mint tiszai határőrségi hadnagy szerezte Csúroghon K. *János*, ki ugyanez évben armalisa alapján lett meghirdetve.

Kószity.

K. *Péter* 1752-ben armalisa alapján lett kihirdetve. Nemességét mint volt tiszai határőrségi zászlótartó nyerte Kovilon.

Knezevity.

Ily nevű családból Nemes-Militicsen az 1753. évi összeírás szerint K. *Mátyás*, *György* és *János* nemesként szerepelt.

Klempay.

K. *Pál* 1754-ben Nyitra vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Koszta.

K. *János* 1755-ben vármegyei nemesül ismertetett el.

Kovács.

K. *József* nemességét nyerte 1755. október 6-án. Meghirdettetett 1756-ban. Talán ennek fia volt K. *József*, aki 1781—86-ig és 1790—96-ig Bács vármegye első alispánjaként szerepelt. K. *György* 1797-ben vétetett föl a nemesi lajstromba.

Köröskényi.

K. *Károly* (de Kereskény) 1766-ban hirdettetett meg Nyitra vármegye bizonyítványa alapján. E család kiterjedt felvidéki nemzetségből ered és ősi nemességgel birt. Tagjai közül K. *János* érsekújvári parancsnok 1706-ban Rákóczytól birtokadományt nyert. Vármegyénkben K. *György* 1738-ban már szolgabíró volt s Patacsich kalocsai érsektől Baján birtokadományt kapott. K. *Miklós* az 1797. évi bácskai nemesi felkelő hadban hadnagyi rangot viselt. A jelen század elejéről K. *Ferenc* szenttamási birtokos ismeretes. Négy gyermeke közül kettőt ismerünk közelebről. Ezek: K. *Károly* kis-hegyesi birtokos s az 1848-iki vitéz III. honvédszászlóalj tisztje; továbbá *Antal* 1848/49-ben a Lehel-huszároknál hadnagy volt, utóbb pedig Zentán hivatalnok.

A család címerét kék mezejű pajzs képezi, melyben ágaszkodó oroszlán jobbjában hármás rózsát tart.

Kocsis.

K. *Ferenc*, *János*, *István* és *József* nemes-militicsi lakosok 1766-ban Vas vármegye bizonyítványa alapján hirdettettek meg. 1798-ban K. *János* bizonyítványt nyert. A család 1803-ban Nemes-Militicsen donatiót nyert.

Kanyó.

K. *Mihály* 1766-ban armalisa alapján hirdettetett meg. Ugyanezen évben K. *Márton*-nak és *István*-nak, 1768-ban pedig K. *Simon*-, *Albert*-, *Mátyás*- és *Ferenc*-nek bizonyítvány adatott. K. *György* és *Gyula* 1785-ben Nógrád vármegye bizonyítványa alapján vétetik fel a nemesek sorába. K. *István* 1791-ben szintén Nógrád vármegye bizonyítványa alapján. A család 1803-ban Nemes-Militicsen donatiót nyert.

Kank.

Másként „Gégács“ *István* 1771-ben Körös vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Kunszabó.

Nemes-militicsi család. K. *Ferenc*, *József*, *János* és *György* 1773-ban Szaboles vármegye bizonyítványa alapján hirdették meg. 1798-ban K. *Mihály* és *István* bizonyítványt nyertek.

Kászonyi.

K. *Ferenc* és *Sándor* 1774-ben Zemplén vármegye bizonyítványa alapján hirdették meg. Ezek közül K. *Ferenc* 1773–1787-ig Bács vármegye főjegyzője volt. E család Pacsér egy részét birta.

Kosztolányi.

K. *András* 1774-ben Bars vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Koncz.

Ily nevű családból Nemes-Militicsen 1753-ban K. *Sándor* és *András*, 1776-ban kelt összeírás szerint pedig K. *Sándor* és *József* nemesek gyanánt szerepeltek.

Karácsonyi.

K. *Pál*, *János*, *József* és *Ferenc* 1776-ban Ocsánád vármegye nemesi bizonyítványa útján hirdették meg.

Kiss.

K. *Miklós* 1777-ben Baranya vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve.

Kovács.

K. *György* 1777-ben Nyitra vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve.

Késmárky.

K. *János* 1777-ben Nógrád vármegye bizonyítványa alap-

ján hirdettetett meg. 1778-ban K. *Antal*-nak bizonyítványa adott. K. *János* 1783-ban szintén Nógrád vármegye bizonyítványa alapján iktattatott be. K. *Antal* táblabíró, az 1809. évi bácskai nemesi felkelő had őrnagyaként szerepelt.

Kruspér.

Nemes-militicsi család. K. *Pál* (de Varbó) zombori kincstári igazgató 1779-ben Bars vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg. Fia volt K. *Antal*, aki 1787-ben Bács-Bodrogh vármegye másod, 1789—90-ben pedig mint első alispánja szerepelt. 1820-ban K. *Antal* ifj. nemesi bizonyítványt nyert.

Kubovics.

K. *Mihály* és *Pál* 1780-ban Pozsony vármegye bizonyítványa alapján hirdetik meg.

Körmendy.

Nemes-militicsi család. K. *István* 1783-ban Nyitra vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Klégl.

K. *József* 1783-ban Tolna vármegye bizonyítványa alapján vétetett föl.

Kiss.

K. *József*, *István* és *Gábor* 1783-ban Sáros vármegye bizonyítványa alapján vétetett föl.

Koics.

K. *Jefta* és *Sándor* 1784-ben Somogy vármegye bizonyítványa alapján vétetett föl.

Kalapaty.

K. *Mihály*, *Albert*, *János* és *Jakab* 1790-ben Heves vármegye bizonyítványa alapján vétetik föl.

Körmendy.

K. *Simon* 1791-ben Győr vármegye bizonyítványa alapján vétetik föl

Kaproneczay.

K. *Pál* és *József* 1791-ben Sopron vármegye bizonyítványa alapján iktattatott be.

Krengel.

K. *Ferenc* 1791-ben armalisa alapján hirdettetik meg.

Kopunovics.

K. *Gergely* 1791-ben armalisa alapján hirdettetett meg. K. *Máté* és fiai 1818-ban bizonyítványt nyertek.

Kiss.

K. *József* 1791-ben Zala vármegye bizonyítványa útján vétetett föl.

Kalmár.

K. *Ferenc* 1792-ben egyházi nemes gyanánt kihirdettetett.

Künstlern.

K. *Vince* 1792-ben armalisa alapján hirdettetett meg.

Klajesányi.

K. *Pál* 1793-ban armalisa alapján hirdettetett meg. K. *András* 1811-ben bizonyítványt nyert.

Klinovszky.

K. *Mátyás* 1793-ban Nemes-Militicsen nemesnek ismertett el. K. *József* 1798-ban vétetett föl. 1800-ban K. *József*, *Antal* és *János* kir. resolutio alapján nemesekül ismertetnek el. A család 1803-ban Nemes-Militicsen donatiót nyert.

Kardos.

K. *György* 1794-ben Trencsén vármegye bizonyítványa útján hirdettetett meg.

Kossik.

K. *Sándor* 1794-ben Baranya vármegye bizonyítványa alapján vétetett föl.

Kroner-Koronay.

K. *Ferenc* 1795-ben armalisa alapján vétetett föl. K. *József* 1807-ben bizonyítványt nyert. — E család Pacsér és Almás egyrészét bírta.

Karácsony.

K. *Lázár* (de Hodos) 1785-ben Pozsony vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg. E családból származott K. *Lipót* előbb megyei levéltárnok (1839.) stb., majd 1849-ben másod-alispán.

Knézy.

Nemes-militicsi család. 1798-ban K. *György*, *Simon* és *Mátyás*, másik *Simon* és *Mihály* nemessége elismertetett. A család 1803-ban Nemes-Militicsen donatiót nyert. K. *Antal* 1842-ben másod-, 1843—48-ban első alispánja volt vármegyénknek.

Kalch.

Nemes-militicsi család. 1798-ban K. *József*, *Lukács*, *Ádám* és *Dávid* armalisuk alapján hirdettetnek meg. A család 1803-ban Nemes-Militicsen donatiót nyert.

Kovács.

Másként Vörös vagy Piros *Sándor* parabutyi jegyző 1799-ben Vas vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Kubina.

K. *György* mélykúti lakos 1804-ben Pozsony vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Közép-ajtay.

K. Nagy *Sándor* 1808-ban Pest vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Krmholez.

K. *János* 1808-ban mint kiskéri jegyző nemesnek ismeretett el, 1809-ben azonban töröltetett.

Köhler.

K. *Károly* 1809-ben hirdettetett meg 1808. szeptember 25-én kelt armalisa alapján.

Kasznár.

K. *Baltház* bajai lakos 1809-ben Kőrös vármegye bizonyítványa alapján vétetett föl.

Kliegl-Márfy.

K. *Károly* (de Cséb) 1811-ben (1810. július 13-án kelt) királyi resolutio alapján a birtokos nemesek sorába iktattatott. E családból származott Márfy *Lipót*; (lásd: Márfy).

Kiss.

K. *András* (de Szubatica) 1811-ben a vármegyei nemesek sorába I. Ferenc király 1809. október 1-én kelt donationalis levele alapján vétetett föl.

Kállóczy.

K. *József* nemes levele kelt 1811. február 1-én. Meghirdetett 1812. június 15-én.

Komáromy.

Másként „Sülle“ *Sándor* 1812-ben Veszprém vármegye bizonyítványa alapján vétetett föl.

Kovacsits.

K. *Antal* 1813-ban Pozsega vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg. E család Almáson donationalis birtokos s annak eredetileg $\frac{2}{18}$ -ad részét bírta.

Kardos.

K. *János* 1814-ben nemes gyanánt ismertetik el.

Komáromy.

K. *Mihály, Ferenc, János, István* és *Mihály* doroszlói lakosok 1814-ben Vas vármegye bizonyítványa alapján hirdettettek meg.

Klohammer.

K. *János* armalisát nyerte 1756-ban. Fia K. *János* meghirdettetett ezen armalis alapján 1815-ben.

Koller.

K. *Ferenc, Ágost, Adám* és *György* 1816-ban Baranya vármegye bizonyítványa alapján hirdettettek meg. 1817-ben K. *István* Fehér vármegye bizonyítványa útján vétetett föl.

Koosz.

K. *Tamás* 1816-ban mint szabadkai lakos nemesnek ismertetett el és részére bizonyítvány adatott.

Kovács.

K. *Gábor* madarasi lakos 1821-ben Győr vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Khepics.

K. *Nestor* nemességét nyerte 1815. április 7-én kelt armalissal, mely 1821. május 21-én hirdettetett meg.

Komáromy.

A nemességet K. *István* és *János* Nyitra vármegyei lakosok 1699-ben nyerték. Hozzánk a család Torontálból költözött s nemességét Osanád vármegye 1836. jul. 25-én kelt bizonyítványával igazolja, mely K. *Lajos* nevére szól. Ennek fia K. *Béla* mint hivatalnok Zentán telepedett meg, s hasonnevű fia K. *Béla* jelenleg ugyanott rendőrfogalmazó.

A család címerét kék mezejű pajzs képezi, melyben hármas zöld halmon természetes színű darúmadár áll s egyik lábával koszorút tart.

Kovách.

„Horti és rigyicai“ előnévvel szerepel e család. Tagjai közül K. *Pál* mint füleki kapitány 1613. március 26-án nyerte nemességét. 1801-ben K. *Imre*, mint a Gludovác-z-féle bérlett birtokok jószágigazgatója, tetemes vagyonra tévén szert, a bácsmegyei Rigyicát nyerte adományul, melyért mintegy 74.000 frtot fizetett a kincstárnak. Két fia maradt *József* és *Mihály*; előbbinek gyermekei közül *János*, utóbbié közül *József* az 1848/9. évi szabadságharcban mint honvéd vett részt.

A család címere vízszint osztott pajzs, melynek felső kék udvarán egy vértezett vitéz kardot tart csillag és félhold között; alsó udvarában három fej látható; a pajzssisak feletti koronán vértezett vitéz kardot tart.

Kecskeméthy.

Másként „Csapó“ *János*, *Mihály* és *István* pacséri lakosok 1821-ben Tolna vármegye bizonyítványa alapján hirdettettek meg.

Kajtár.

K. *Jozefa* 1821-ben Esztergom vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Kray.

E bárói ranggal bíró család „krajovai és topolyai“ előnévvel, Sáros vármegyei eredetű, hol ősi nemességű volt. A bárói rangot K. Jakab fia *Pál* (szül. 1745-ben) tábornok a Mária-Terézia-féle renddel nyerte. 1792-ben magyar báróságra emelkedett; „krajovai“ előnevét ama helytől kapta, melyet a török háborúban elfoglalt. 1803-ban királyi adományképen a bácsmegyei Topolyát nyerte. Meghalt 1804-ben. Unokáját K. *Irmát* (K. Ferenc leányát) nőül vette gr. Zichy Nep. János, a ki Topolyát hozományképen nyerte.

A család címerét kék mezejű pajzs képezi, melyben hármassziklán egy kardot és pajzsot tartó oroszlán áll. A sisak feletti koronán három sisakon kívül egy török és egy oláh nő, a középen pedig egy oroszlán áll; a foszladék mindkét felől aranykék.

Kulunesich.

A nemességet K. *József* bajai főjegyző V. Ferdinánd királytól közigazgatási érdemeiért 1835. április 30-án nyerte, birtokadományul Nemes-Militicsen és a „nemes-militicsi“ előnévvel. E nemesi oklevél meghirdettetett Zomborban 1835. október 12-én. K. József gyermekei: K. *Ágoston* vármegyei nyug. és tb. főlevéltárnokon kívül K. *Gyula*, *János*, *József*, *Viktor*.

A család címere vízszint osztott pajzsból áll; a felső kék udvarban kardot tartó oroszlán ágaskodik csillag és félhold között; az alsó vörös udvarban fehér ormon nemesi aranykorona. A pajzssisak feletti koronán piros, fehér és zöld struccleveg. Foszladék jobbról ezüst-vörös, balról aranysárga.

Lakóczy.

E család nem foglaltatik a nemesi lajstromban. L. *Mihály* ügyésze volt Bács vármegyének 1730-ban.

Latniovics.

A nemességet 1719-ben L. *István* és *Dávid* nyerték. Ezek

1726-ban megvették Borsód és Legyen pusztákat Hammerschmidtől, melyekre 1727. február 10-én nádori donatiót nyertek és a melyekbe 1736-ban illetőleg 1747-ben iktattattak be. 1745-ben Kunbaja egyrészére nyert a család nádori donatiót, mint régebbi birtokára. 1800-ban vette a család Katymárt. Birtokolt még a család Madarason, melyet L. Péter (volt alispán) 1751-ben vásárolt, s ennek birtokába 1752-ben vezettettek be ő és neje báró Bernyákovics Anna a kalocsai káptalan által.

E családból valók: L. Péter: 1748—58-ig másod-, — 1759—73-ig első alispán. 1786-ban L. János első alispán. 1797-ben L. Tádé másod alispán. L. Bertalan az 1809. évi bácskai nemes felkelő sereg hadnagya. 1825-ben L. Benjamin megyei főjegyző. 1845—48-ig L. Károly másod alispán. 1863-ban L. Móríc első alispán. Továbbá: L. Gábor kalocsai kanonok, szent jóbi apát, L. Ernő orsz. képviselő. L. Pál nagybirtokos, L. Gyula megyei főszolgabíró, L. Géza nagybirtokos.

A család címerét kék mezejű pajzs képezi, melyben egy oroszlán jobbájában vörös zászlót lobogtat. A pajzssisak felett egy vitéz kardjával átszúrt török fejet tart.

Lazárovity.

A nemességet mint volt határőrségi alkapitány Csúrogon 1751-ben szerezte L. Döme, ki ugyanez évben armalisa útján hirdettetett meg.

Lipkay.

Nemes-militicsi család. L. László 1758-ban Sáros vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg. L. Zsigmond-nak 1770-ben armalisa alapján bizonyítvány adatott, ő 1759—67-ig főjegyzője, 1767—73-ig másod alispánja volt Bács vármegyének.

Laczkó.

L. István nemes-militicsi lakos 1766-ban Pest vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg. L. István 1798-ban

bizonyítványt nyert. A család 1803-ban Nemes-Militicsen donatiót nyert. L. *György* 1780-ban Nógrád vármegye bizonyítványa alapján vétetett föl.

Littvay.

Nemes-militicsi család. L. *László* 1766-ban Nyitra vármegye bizonyítványa alapján vétetett föl.

Lázár.

L. *János* 1776-ban armalisa alapján hirdettetett meg.

Lucsits.

L. *András* 1778-ban a turopolyai kerület bizonyítványa alapján hirdettetett meg. L. *János* szabadkai lakos 1801-ben szintén a turopolyai kerület bizonyítványa alapján iktattatott be. E család, élén L. *Pál*-lal, 1813-ban bizonyítványt nyert.

Lukács.

L. *Ignác* 1778-ban Heves vármegye bizonyítványa alapján vétetett föl.

Lehotkay.

Másként „Bornemisza“ *Tamás* 1797-ben Nyitra vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Lovrencsics.

L. *Lőrinc* 1798-ban Varasd vármegye bizonyítványa alapján vétetett föl.

Lukács.

L. *Gábor* ó-morovicei lakos 1800-ban Borsód vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Lehoczky.

L. *János* (de Király-Lehota) veprováci lakos 1806-ban Liptó vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Leitner.

L. *József* és *János* 1810-ben donationális levelök alapján (mely a Krassó megyei Vecseházára vonatkozott s kelt 1809. március 31-én) hirdettettek meg.

Lövey.

L. *János*, *Mátyás*, *Antal*, *Sebestyén*, *János*, *Gáspár*, *Mihály* és *József* (mindannyian L. János fiai) csantavéri lakosok 1812-ben Heves vármegye bizonyítványa alapján lettek meghirdetve.

Lazárevics.

L. *Mihály* 1813-ban megyei nemes gyanánt ismertetett el.

Ledniczky.

Másként „Galkó“ *József* 1817-ben Trencsén vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve.

Lipcesey.

L. *István* szabadkai lakos 1821-ben Csongrád vármegye bizonyítványa alapján hirdettettek meg.

Markovics.

A nemességet a határörvidéket képező zombori erőd kapitánya M. *Damián* 1690. május 29-én Lipót királytól nyerte. Fia volt *György*, a ki 1713. június 13-án hirdettette meg nemeslevelét a megyének Bácsban tartott közgyűlésén.

Miskolczy.

M. *István* (de Roglatica) 1747-ben hirdettettek meg. Ő 1740—1748-ig Bács vármegye főjegyzője volt. Alsó-Roglatica egy részére 1746-ban kir. donatiót nyert fiaival *Ferenc* és *József*-fel; neje br. Pejacsevits Flóra volt. Alsó-Roglatica birtokába a kalocsai káptalan 1747-ben vezette be. 1769-ben M. *József*-nek bizonyítvány adatott. 1772-ben M. *Farkas* nyer bizonyítványt.

A család címerében kardot tartó oroszlán látható s ugyan-ezen alak van a pajzssisak feletti koronán is egy 1746. évi pecsétnyomatban.

Maczekov.

M. *János* 1750-ben a turopolyai kerület bizonyítványa alapján vétetett föl.

Mirillovics.

Armalisát nyerte 1751-ben M. *Maxim* tiszta-földvári határőrségi zászlótartó s 1752-ben ezen armalisa alapján hirdettetett meg. 1758-ban e család donatiót nyert. M. *Elek* ugyanily módon vétetett fel 1792-ben.

Medjanszky.

Nemességét nyerte 1751-ben M. *Lázár* ó-kanizsai volt határőrségi hadnagy. 1752-ben armalisa alapján hirdettetett meg. 1758-ban donatiót nyert. M. *Euthim* és *György* 1804-ben nyertek bizonyítványt.

Milinovics.

Zentai curialis család. A nemességet M. *Néca* volt tiszai határőrvidéki tiszt nyerte 1751-ben; meghirdettetett 1752-ben. 1758-ban birtokadományt nyert, mely 1775-ben megerősített. E család már kihalt.

Mátyus.

Nemes-militicsi család. M. *Márton* 1752-ben Pest vármegye bizonyítványa alapján vétetett föl, 1763-ban a birtokos nemesek közé soroztatott. 1768-ban M. *György*-nek bizonyítvány adatott.

Magassy.

M. *József* 1756-ban Pozsony vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Magyar.

M. *Antal* 1763-ban Pozsony vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve. Ily nevű családból M. *Antal* az 1753. évi összeírás szerint Nemes-Militicsen nemesként szerepelt.

Molnár.

M. *Sándor* 1765-ben Hont vármegye bizonyítványára lett meghirdetve. M. *András* 1800-ban szint Hont vármegye bizonyítványa útján vétegett föl. E család 1803-ban Nemes-Militicsen donatiót nyert.

Mikovics.

M. *János* és *György*-nek Bács-Bodrogh vármegye 1770-ben nemesi bizonyítványt ad.

Mlinszky.

M. *Ferenc* 1771-ben Pozsony vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve.

Mészáros.

M. *János* (de Pacsér) bajai lakos 1774-ben Pozsony vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg. M. *András* 1776-ban szintén Pozsony vármegye bizonyítványa útján. E családból M. *János* gyermekei, *Dániel*, *Lázár* és *Antal*, ez utóbbi az 1809. évi bácskai nemes felkelő sereg főhadnagyaként szerepelt. 1801. február 27-én Pacsér község $\frac{1}{12}$ -ed részét kapják birtokadományul kik közül M. *Lázár* szül. Baján 1796, † 1858. Eywood-ban. Előbb jogi, majd a katonai pályára tért; 1837-ben huszárőrnagy, majd ezredes; 1848. április 16-án hadügyminiszter, május 26-án vezérőrnagy, 1849. április 21-én altábornaggyá lett. Hadügyminiszteri és vezéri szereplése köztudomású levén, itt még csak azt említjük meg, hogy a szabadságharc lezajlása után külföldre menekült s Eywoodban halt meg 1858. november 6-án. M. *Antal*-nak két gyermeke maradt: M. *József*

bajai birtokos és M. *Antal* pacséri és tavankúti birtokos. — A család címerét egy vörös udvarú pajzs képezi, melyben két oroszlán áll szemközt, lábaikkal borostyán koszorút tartva. A pajzs feletti sisak koronáján ugyanily oroszlánok láthatók. A foszladék jobbról és balról ezüst-vörös.

Markulin.

M. *János* 1776-ban, M. *Tamás*, *Mátyás* és *György* szabadkai lakosok pedig 1811-ben a topolyai kerület bizonyítványa alapján lettek kihirdetve. 1808-ban M. *Tamás*, *József*, *Mátyás* és *Mihály*, 1818-ban M. *Sebestyén* bizonyítványt nyertek.

Martinkovics.

M. *Ferenc* 1778-ban Pozsony vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve.

Markovics.

Nemes-militicsi család. M. *Béla* 1787-ben királyi resolutio folytán Bács-Bodrogh vármegyében nemesnek ismertetett el.

Meneszkovics-Putnik.

A nemességet M. P. *István* ügyvéd és zombori főbíró 1791. január 3-án II. Lipót királytól nyerte. Atyja M. P. *Antal* Zomborban szenátori és egyéb hivatalokat viselt, a mit a nemesi diploma, mely 1791. évi április 11-én hirdettetett meg, szintén felemlít. M. P. *István* neje Hajagos Teréz volt s utánuk *Antal*, *József* és *István* nevű fiúk, *Anna* és *Teréz* nevű leányok maradtak. E családból való P. *Béla* 1849. évi vezéralispán, ki a szabadságharcban tevékeny részt vett. Ennek fia P. *Rezső* volt megyei tisztviselő.

A család címerét kék mezejű pajzs képezi, melyben egy kardot és zászlót tartó lovas vitéz látható. A pajzssisak feletti koronán kardot és zászlót tartó vitéz foglal helyet. A foszlány jobbról arany-vörös, balról arany-kék.

Márfy.

M. *Lipót* 1791-ben Baranya vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve; 1791—1808-ig a vármegye főjegyzője volt, a megyében Cséb-et birta.

Miroszávlyevits.

M. *Száva* 1791-ben armalisa alapján lett meghirdetve.

Malonyay.

M. *Pál*, a gr. Elez-féle uradalom igazgatója Vukovárott, 1825-ben nemességet és birtokot nyert. Birtokát Mutnyik nevű pusztá (Krassó vármegye) képezte, honnan a család előneve: „mutnyiki“. Nemességét Szerém vármegyében 1826. évi május 17-én hirdették ki. Bács vármegyébe M. *Ignác* költözött át, akinek részére Szerém vármegye 1832-ben adott nemesi bizonyítványt, mely Zomborban 1835. március 9-én lett meghirdetve. Ennek testvére volt M. *János*, gr. Elez Imre titkára, aki midőn nevezett gróf mint követ 1817-ben I. Ferenc király leányát, Dom Pedro braziliai császár aráját, Rio Janeiroba kísérte, szintén megtette ezen nagy utat és arról latin nyelven érdekes naplót írt. M. *Ignác* kincstári tisztviselő volt Kúlán, fia M. *Sándor* volt kúlai ügyvéd.

Makay.

M. *Ferenc* részére 1780-ban Kolozs vármegye adott ki bizonyítványt, melynek alapján 1828. szeptember 15-én vármegyénk nemesei sorába M. *Dániel* bácsújfalusi jegyző és ennek testvérei: Alajos és János lettek beiktatva.

Mandics.

A nemességet nyerte 1720-ban M. *Mátyás* zombori lakos. Diplomája meg lett hirdetve Baján 1720. október 3-án.

Milassin.

1790-ben nyerték nemességüket M. *Miklós*, *Márton* és *Antal*, kik 1791-ben armalisuk alapján lettek meghirdetve. M. *Miklós* székes-fehérvári püspök és val. belső titkos tanácsos volt. † 1811-ben. A családból Csávolyon 1825-ben nyolc tag élt. Jelenleg Szabadkán virágzik, hol M. *Jásó* nyug. kir. járásbíró.

A család címere egy szalag által két részre osztott pajzs-ból áll, melynek felső arany-udvarában egyfejű koronás sas, alsó kék udvarában pedig zöld halom felett 3 arany csillag látható.

Mattyasovszky.

M. *János* 1792-ben Liptó vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg. E család Pacsér $\frac{1}{24}$ -ed részét birta, és tagjai közül többen viseltek közhivatalt. Jelenleg M. *Emil*, M. *Dezső* megyei tisztviselők.

Mihajlovics.

M. *János*, *Miklós* és *Péter* 1792-ben armalisuk alapján lettek meghirdetve.

Markovics.

M. *Arzén* és *Elek* 1793-ban armalisuk alapján hirdettek meg.

Márkus.

M. *András* 1794-ben Szabolcs vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve.

Markovics.

M. *Pál* és *Mátyás* 1795-ben armalisuk alapján lettek meghirdetve. M. *Pál* 1797-ben bizonyítványt nyert. 1798-ban M. *Mihály* és társai vétettek fel. E család (?) 1803-ban Nemes-Militicsen donatiót nyert.

Mrázovics.

M. *Ábrahám* 1795-ben armalisa alapján lett meghirdetve.

Milivoin.

M. *György* és *János* 1796-ban armalisuk alapján lettek meghirdetve.

Maizik.

M. *Mihály* és *István* 1797-ben Heves vármegye bizonyítványa alapján hirdették meg.

Mándics.

Nemes-militicsi család. M. *Lőrinc*, *Antal*, *Bonaventura*, *Ferenc*, *Mátyás*, *Pál*, *Mihály*, *Lukács* és *Márk* 1798-ban armalisuk alapján vétettek föl. Nemességét a család 1688-ban M. *János* által nyerte, a kinek armalisa Verőce vármegyében 1747-ben lett kihirdetve. 1801-ben M. *János*, 1811-ben M. *Gáspár*, 1813-ban M. *Miklós*, 1821-ben M. *Jakab* bizonyítványt nyertek. A család Nemes-Militicsen 1803-ban donatiót nyert.

Móricz.

M. *Mihály*, *János* és *András* 1798-ban Zala vármegye bizonyítványa alapján vétettek föl. 1814-ben M. *Mihály*, 1818-ban M. *László* bizonyítványt nyertek.

Méry

M. *János* 1801-ben Pozsony vármegye bizonyítványa alapján vétetett föl.

Marencsics.

M. *Baltházár* 1804-ben Kőrös vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Mészáros.

M. *György* ó-kanizsai lakos 1808-ban Moson vármegye bi-

zonyítványa alapján hirdettetett meg. Ily nevű család 1776-ban Nemes-Militicsen is létezett, hol e tájban M. *János* a nemesi összeírásban szerepel.

Milecz.

M. *András* 1810-ben Temes vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg. M. *András* pivnicai lakos 1813-ban bizonyítványt nyert.

Mlinszky.

M. *István* és *János* 1811-ben Pozsony vármegye bizonyítványa alapján lettek kihirdetve.

Makka.

M. *János* 1812-ben Heves vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve.

Markos.

M. *Pál* (de Ramocsa) 1817-ben Komárom vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Mikulesics.

M. *János* 1821-ben Varasd vármegye bizonyítványa alapján lett kihirdetve.

Nikoletics.

N. *István* szenttamási határőrségi zászlótartó volt. N. *János* 1735-ben armalisa alapján lett meghirdetve, 1758-ban donatót nyert. N. *István*-nak 1761-ben bizonyítvány adatott.

Nikolics.

N. *Mirosláv* 1743-ban armalisa alapján hirdettetett meg.

Nikolics.

A nemességet nyerte 1751-ben mint határőrségi hadnagy

Szenttamáson N. *Zsiván*, ki 1751-ben armalisa alapján hirdettetett meg. 1758-ban donatiót nyert. E családból való volt N. *Izidor* vármegyei főjegyző, utóbb a provisorium alatt császári főbiztos.

Ninesicsevits.

A nemességet nyerte 1751-ben mint ó-kanizsai határőrségi hadnagy N. *Maxim*, a ki 1751-ben armalisa alapján hirdettetett meg. 1758-ban donatiót nyert.

Nagy.

N. *István* 1755-ben Győr vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Németh.

N. *Péter* 1744-ben nemes gyanánt ismertetett el. Ugyan ő 1773-ban bizonyítványt nyert.

Nagy.

N. *István* 1759-ben Nyitra vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Nagy.

Másként Mészáros *József* 1762-ben Nyitra vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve.

Nagy.

N. *János* és *Pál* 1766-ban Nógrád vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Neszméry.

Nemes-militicsi család. N. *Antal* 1784-ben Pozsony vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg. 1793-ban N. *István*-nak bizonyítvány adatott. N. *István* 1796-ban, N. *György*

1797-ben Pozsony vármegye bizonyítványa alapján szintén beiktattatott.

Nagy.

N. Márton és István 1785-ben Zólyom vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg. 1799-ben ennek fiai N. Zsigmond és Antal vétettek fel a nemesek sorába E család 1803-ban Nemes-Militicsen donatiót nyert.

Németszeghy.

N. István és János 1790-ben Komárom vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg. 1806-ban N. Gyula és István bizonyítványt nyert. E család Almáson volt donationalis birto-
kos és annak $\frac{2}{18}$ -ad részét birta.

Nedeczky.

N. György 1790-ben Trencsén vármegye bizonyítványa útján lett meghirdetve. 1805-ben N. József, Károly és Péter bizonyítványt nyert.

Nagy.

N. János 1790-ben Csongrád vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve.

Nikolics.

N. Emánuel 1771-ben armalisa alapján hirdettetett meg.

Novákovics.

N. István, Pál és Péter 1791-ben armalisuk alapján hirdet-
tettek meg.

Narácsik.

N. Ferenc almási lakos 1800-ban Nyitra vármegye bizonyítványa alapján vétetett föl. 1818-ban N. Mór, János és And-
rás bizonyítványt nyertek.

Nemes.

N. *József* és *Ferenc* ó-morovicai lakosok 1806-ban Tolna vármegye bizonyítványa alapján hirdették meg.

Nenádovics.

N. *Mojzes* a családnak 1758-ban nyert armalisa alapján meghirdettetett 1809-ben.

Nagy.

N. *Albert* vajszkai lakos 1819-ben érseki bizonylat alapján praedialista gyanánt meghirdettetett.

Oblacsics.

O. *Radoszláv* 1752-ben armalisa alapján lett meghirdetve.

Osztrolezky.

O. *János* 1712-ben herceg Eszterházy Pál nádortól birtokadományként nyerte Madaras pusztát. — Ugyanez évben nyerte mint nádori donatiót O. *Imre* Roglatica pusztát.

Odry.

O. *Gergely* (de Pacsér) 1752-ben Pest vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve. 1766-ban O. *Gergely* fiai *Pál*, *András* és *Albert* bizonyítványt nyertek. E család Pacsér egy részét birta. — O. *András* 1789—90-ig és 1791—96-ig másod alispán, 1797—1822-ig első alispán (†). 1812-ben az Akadémiára 200 frtot adott. O. *József* 1830—32-ig ügyész, 1832—42-ig első alispán, országgyűlési követ, cs. kir. tanácsos. O. *Éva* özv. Poleinbergerné a Ludoviceumra 1836-ban 5860 frtot adott. O. *András* 1845 körül főszolgabíró. O. *Gergely* 1842-ben táblabíró.

A család címerét kék mezejű pajzs képezi, melyben egy zöldelő fenyőfát tartó medve ágaskodik.

Odry.

Nemes-militicsi család. O. *János*, *András* és *Márton* 1765-ben

Hont vármegye bizonyítványa alapján hirdették meg. 1776-ban O. *Gergely*, *Mátyás*, *Miklós*, *András*, *János* és *István* szintén Hont vármegye bizonyítványa alapján. 1798-ban O. *György* és *János*, 1803-ban O. *István*, 1805-ben O. *János* (bezdáni), 1811-ben O. *József* és *Antal* (veprováci), 1815-ben O. *János* (sztanisicsi), 1817-ben O. *Pál* és *János* nyertek bizonyítványt. E család 1803-ban Nemes-Militicsen donatiót nyert.

A család címere kék mezőben zöld halmon arany korona, melyen 11 szál buzakalászt tartó emberi kar könyököl.

Orecsics.

O. *Mátyás* és *György* 1776-ban Zágráb vármegye bizonyítványa alapján hirdették meg. O. *Mátyás* 1820-ban bizonyítványt nyert.

Ördög.

Ö. *György* 1779-ben Nyitra vármegye bizonyítványa alapján hirdettet meg.

Olle.

O. *György* 1791-ben Pozsony vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve.

Osztoics.

O. *Vazul* 1791-ben armalisa alapján lett meghirdetve. O. *Jóachim* 1793-ban.

Osgyány.

E család nem foglaltatik a vármegyei nemesi lajstromokban. O. *István* az 1809. évi bácskai nemes felkelő-sereg tiszai koronakerületi részének egyik hadnagya volt.

Oláh.

O. *János* újvidéki lakos 1807-ben Tolna vármegye bizonyítványa alapján lett kihirdetve.

Orczy.

A báró Orczy család szintén szerepel a multban a bácskai családok közt, amennyiben O. *Lőrinc* 1741. szeptember 10-én Ivánka pusztára nyert nádori adományt, melyet atyja Orczy István 1736-ban Billárd Mihály özvegyétől vásárolt s 1741. szeptember 9-én neki ajándékozott. Ugyan ő a Czoboroktól vásárolt bajai uradalom egy részének birtokába királyi donatio alapján 1747-ben jutott.

Okruczky.

Másként „Stefanides“ *János* és *Ignác* 1819-ben Trencsén vármegye bizonyítványa alapján vétettek fel.

Pejacsevieh.

Az akkor még báró P. család annyiban szerepel a bácskai családok közt, mivel P. *József* 1747-ben Alsó-Roglatica egy részének birtokába iktattatott be királyi donatio alapján, melyet a Miskolczy családdal 1746-ban nyert közösen.

Putnik.

P. *Albert* és *János* 1736-ban armalisuk alapján hirdettettek meg.

Pilaszánovics.

A nemességet 1741-ben P. *Jakab*, *Fülöp*, *István* és *János* nyerték, akik 1742-ben lettek meghirdetve. A család „roglaticai“ előnevet használ, mert Roglaticán volt birtokos, melynek fele részére P. *Dávid*, *György* és *Márk* — a kalocsai káptalan levéltárának adatai szerint — 1777-ben nyert donatiót s e birtokba a káptalan ugyanez évben iktatta be. A családból P. *József* 1830-ban m. esküdt, P. *János* 1840—44-ben szolgabíró, P. *Jenő* 1861-ben szolgabíró, P. *József* az újabb időben országos képviselő, kinek fiai közül: P. *Mátyás* volt megyei alügyész († 1892.), P. *József* huszárfőhadnagy.

A család címerét kék mezejű pajzs képezi, melyben egy daru áll, lábával követ tartva. A pajzs felett egy kar emelkedik karddal. A foszlány jobbról ezüstvörös, balról ezüstkék.

Piukovics.

„Ómorovicaí“ előnevet visel e család. P. *János* 1741. október 28-án nyerte armalisát, melynek alapján lett meghirdetve 1742-ben. Nemeslevelében benfoglaltatik, hogy ő és elődei a török és Rákóczy ellen vitézül harcoltak. E család Ó-Morovicán és Mateovicsen birtokos, mely birtokok közül ez utóbbit a család 1749-ben vette a Osejtey családtól. A kalocsai káptalan levéltárának adatai szerint Mateovics pusztá felének birtokára P. János fiai: *Fülöp, Antal, József, György, Károly* és *Damián* 1779-ben nyertek donatiót s abba a káptalan által ugyanez évben be is iktattattak. A család tagjai közül említendőek: P. *Antal* 1777—1785-ig és 1790-ben megyei másod alispán. P. *Benedek* az 1797. évi bácskai nemesi felkelő hadban kapitányi, P. *Fülöp* ugyanitt hadnagyi rangot viselt, P. *István* pedig az 1809. évi megyei nemes sereg egyik hadnagya volt. P. *Ágoston* 1848-ban másod alispán, 1849-ben első alispán, később főispáni helytartó. P. *József* volt orsz. képviselő, P. *Ödön* szegedi kir. táblai bíró.

A család címerét kék mezejű pajzs képezi, melyben egy oroszlán buzogányt tart csillag és félhold között. A pajzs felett egy vitéz áll karddal.

PocsKay.

P. *György* és *József* 1742. augusztus 4-én kelt armalisuk alapján hirdettettek meg 1743-ban. Ezen armalis másolata (1746-ból) meg van a kalocsai káptalan levéltárában. Pest vármegyei eredetű e család, Bács-Bodrogh vármegyében pedig Zomborban lakott.

A család másik ága 1791-ben P. *Sándor* armalisa (kelt 1790.) alapján vétetik fel, volt pestmegyei csendbiztos, ki

1801-ben Pacsér $\frac{1}{20}$ -ad részét nyerte birtokadományul „de Pacsér“ előnévvel. E családból P. *András* 1821-ben táblabíró, P. *Gergely* 1822—40-ig táblabíró, P. *Zsigmond* m. esküdtként szerepeltek. P. *Sándor* zombori ügyvéd és városi ügyész.

Póka.

P. *István* 1744-ben Zala vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Plákovics.

A nemességet mint volt határőrségi zászlótartó P. *János* nyerte Kovilon, aki 1752-ben lett armalisa alapján meghirdetve.

Pusztay-Rác.

P. *Konstantin* 1745-ben Pest vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Popovics.

Nemességét nyerte 1751-ben mint volt csúrogi határőrségi hadnagy P. *Zsivkó*, ki ugyanez évben armalisa alapján vétetett föl.

Popovics.

A nemességet mint határőrségi zászlótartó Csúrogon 1751-ben nyerte P. *János*, aki ugyanez évben armalisa alapján hirdettetett meg.

Pajazetovics.

A nemességet mint határőrségi hadnagy 1751-ben szerezte P. *Athanasz*, ki ugyanez évben armalisa alapján vétetett föl.

Pejacsevics.

E főúri család csak annyiban említendő a bácskai családok sorában, a mennyiben báró P. *György* 1717—19-ig Bodrogh vármegye alispánja volt. P. *József* báró pedig 1747-ben kir. donatió útján Roglatica egy részét nyerte.

Popovics.

P. *György* 1752-ben armalisa alapján hirdettetett meg. Nemességét mint volt határőrségi tiszt (hadnagy), Goszpodin-cén nyerte.

Pruzsinszky.

A család nemességét P. *János* 1649-ben szerezte, nemes levele 1650-ben Trencsénben lett meghirdetve. P. *Ferenc* (de Pruzsina) vármegyénkben 1752-ben Trencsén vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg. 1758-ban P. *József* bizonyítványt nyert. 1816-ban P. *István* vétetett fel a nemesi lajstromba.

Péchy.

Nemes-militicsi család. P. *András*, *István*, *József* és *György* 1753-ban Pest vármegye bizonyítványa alapján hirdettettek meg. E családból való volt P. *Ferenc* 1742-ben aljegyzője, 1748—58-ig főjegyzője, 1759—67-ig másod alispánja vármegyénknek.

A család címerében kardot tartó oroszlán látható. Ugyanez alak van a pajzssisak feletti koronán is.

Parcsetics.

A nemességet 1753-ban szerezte P. *Márton*, aki 1754-ben armalisa alapján hirdettetett meg. A család a „Rákoczi“ előnevet használja, az 1755. évi nemesi összeírás szerint Zomborban lakott. 1791-ben P. *János*, *György*, *Antal* és *Miklós* vétettek fel armalisuk alapján, akik nemes levelöket 1790-ben nyerték. E családból való volt P. *Felix* ujvidéki főispán, továbbá P. *Ottó* cs. és kir. huszár kapitány Debrecenben, ki irodalmilag is működik. P. *Vince* ujvidéki főgymnáziumi tanár.

Pésics.

P. *Miáto* 1752-ben armalisa alapján lett meghirdetve.

Pécsy.

P. *Ferenc* nemességét nyerte 1756-ban, armalisa alapján ugyanez évi június 28-án lett meghirdetve.

Polyák.

P. *Antal* nemességét 1757-ben nyerte, armalisa alapján lett ugyanez évben meghirdetve. 1817-ben P. *Péter* és *Márton* bizonyítványt nyertek. E család Pacsér egy részét bírta.

Peresics.

Szabadkai család. P. *Jakab* 1758-ban armalisa alapján hirdettetett meg.

Pertics.

Ez is szabadkai család. „Vámosi“ előnévvel, nemességét nyerte 1561-ben P. *István*. Utódjai közül 1761-ben P. *József*, *János* és társai nemességük megerősítését kérték.

Papp.

P. *János* 1764-ben Szathmár vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Pál.

Ily nevű családból 1753. évi összeírás szerint P. *András* Nemes-Militicsen már nemesként szerepelt. P. *János* 1766-ban Komárom vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg. *Pál*-, *András*- és *István*-nak 1792-ben bizonyítvány adatott. P. *Antal* 1861-ben és 1867—71-ig Bács-Bodrogh vármegye első alispánja volt.

Paulovics.

P. *József* (de Kis Jeszen) 1770-ben Csongrád vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Pap.

Másként Kőkenyesdy *István* 1770-ben Szaboles vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Pap.

P. *István* 1772-ben Győr vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Petrovics.

P. *András* 1780-ban Pozsony vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Pápay.

P. *József* 1791-ben armalisa alapján lett meghirdetve.

Popovics.

Másként Papházy *Eftim* 1791-ben armalisa alapján lett meghirdetve. 1793-ban P. *Illés* lett armalisa alapján meghirdetve.

Pavlovics.

P. *János* 1792-ben armalisa útján lett meghirdetve.

Prodánovics.

P. *Mihály*, *Sándor*, *Vazul*, *György* és *Timot* 1793-ban armalisuk (kelt 1792. július 26.) útján lettek kihirdetve. P. *Mihály* 1818-ban lett felvéve.

Petes.

P. *András* 1775-ben Győr vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve.

Polimberger.

P. *József* 1799-ben armalisa alapján lett meghirdetve.

Plachy.

P. *György* 1800-ban Hont vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve.

Pap.

P. *Pál, József, András és Mihály* 1800-ban Veszprém vármegye bizonyítványa alapján hirdették meg.

Pavisics.

P. *Miklós* szabadkai lakos 1801-ben a turopolyai kerület bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Petkó.

P. *József* petrováci lakos 1802-ben Zólyom vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Percze.

P. *Sándor* adai lakos 1805-ben Nógrád vármegye bizonyítványa alapján lett kihirdetve.

Palyenik.

P. *Mihály* zombori lakos 1809-ben Bars vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve.

Preradovics.

P. *György, Miklós, Illés és Anastaz* 1810-ben Pest vármegye bizonyítványa alapján lettek meghirdetve.

Pausz.

P. *József* 1810-ben a Krassó vármegyei Ó-Habalunga nevű birtokra vonatkozó donationális levele (kelt 1810. augusztus 10.) alapján lett meghirdetve.

Pyrker.

P. *Imre* 1811-ben Vas vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve.

Péter.

P. *Zsigmond* 1817-ben nemes gyanánt ismertetett el.

Pál.

P. *Kristóf* 1817-ben Vas vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Pap.

P. *József, Henrik, Pál* és *István* hegyesi lakosok 1821-ben Abaúj vármegye bizonyítványa alapján hirdettettek meg.

Radics.

E család nem foglaltatik a nemesi lajstromokban. R. *János* 1725—29-ig Bács vármegye első alispánja volt.

Rubesics.

R. *Lázár* 1742-ben armalisa alapján hirdettetett meg.

Rebényi.

R. *András* 1749-ben Nyitra vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve. 1793-ban R. *Miksa* bizonyítványt nyert. R. *István* az 1809. évi bácskai nemes felkelő sereg őrmestere volt.

Rajkovics.

R. *Péter* 1751-ben armalisa alapján hirdettetett meg. Nemes-ségét mint volt határőrségi hadnagy nyerte Kovilon.

Runics.

A nemességet nyerte 1751-ben mint határőrségi alkapitány

Szent-Tamáson R. *Simon*, ki 1752-ben armalisa alapján hirdettetett meg. 1758-ban donatiót nyert.

Radisies.

A nemességet 1751-ben nyerte mint határőrségi zászlótartó Szent-Tamáson R. *Márk*; 1752-ben armalisa alapján hirdettetett meg. 1758-ban donatiót nyert. R. *István* az 1809. évi bácskai nemes felkelő sereg tiszai koronai kerületi részének egyik kapitánya volt. A Siebmacher-féle „Wappenbuch“ szerint e családból való R. *Jenő*, a budapesti iparművészeti muzeum igazgatója és ismert író. — A család „kutasi“ előnevet használ.

Rozsnisz.

R. *Sándor* 1753-ban Trencsén vármegye bizonyítványa alapján vétetett föl.

Rudies.

Szabadkai eredetű család. A nemességet 1755-ben szerezte fiával *Tamás*-sal a török és osztrák örökösödési háborúban szerzett érdemei árán. R. *Kristóf*, aki ugyanez évben armalisa alapján hirdettetett meg. E családból *Máté* főszolgabíró és Bachó kir. biztos titkára II. József császártól nyerte *Antal* és *János* testvéreivel birtokadományul Almás $\frac{1}{3}$ -ad részét, melyről a család az „almási“ előnevet használta. Később ugyan ő Kunbaját szerezte és a Ludoviceumra 5000 frtot adott. Meghalt 1826-ban. Családjából R. *Antal* az 1797. évi bácskai nemesi felkelő hadban kapitányi rangot viselt. R. *Máté* fia volt: R. *József*, ki 1832—36-ig másod alispán, 1837—41-ig főispáni helytartó, 1841—48-ig főispán; 1850-ben osztrák bárói rangot nyert. 1861-ben és 1865—67-ig főispán. Az irodalom terén is működött és „Hervatag Füzér“ cím alatt egy kötete is jelent meg. Egyetlen fia br. R. *József* gyermek nélkül halt el. A nemesi ágból említendők: R. *Dániel* 1838—41-ig másod alispán, 41-től

pesti váltótörvényszéki ülnök. R. *Máté* 1840—49-ig főszolgabíró. R. *Mihály* volt zombori ügyvéd.

A család címerét arany mezejű pajzs képezi, melyben nap és hold által környékezve, zöld téren egy lovas vitéz vágdat, kezében kivont karddal. A pajzs feletti koronán páncélos kar kardot tart. A foszlány jobbról aranyvörös, balról ezüstvörös.

Radics.

Nemes-militicsi család. R. *Mátyás* 1766-ban Pozsony vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve. 1798-ban R. *Pál* és *Mátyás* bizonyítványt nyert. E család 1803-ban Nemes-Militicsen donatiót nyert.

Romhányi.

R. *Imre* 1771-ben Nyitra vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Rajcsányi.

R. *Ignác* 1777-ben Nyitra vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Rakovszky.

R. *Ferenc* 1782-ben Turóc vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Reisner.

R. *Gáspár* 1792-ben armalisa alapján hirdettetett meg.

Rogány.

R. *György* 1792-ben Csongrád vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg. 1802-ben R. *György* és *János* hódásághi lakosok bizonyítványt nyertek.

Rédl.

A rottenhauseni és rasztinai báró R. család idegen szár-

mazásu. R. *Ferenc József* a mult században udvari kamarai tanácsos, a bácsi és tiszai kincstári javak igazgatója volt. 1759-ben osztrák, 1765-ben magyar nemességet nyert. Fia R. *Ferenc* udvari tanácsos és az erdélyi kancellária előadója, 1780. december 9-én kelt királyi donatióval nyerte Bács-Bodrogh vármegyében Rasztinát birtokadományul, melybe őt 1781-ben a kalocsai káptalan iktatta be. Meghalt 1801-ben. Fiai R. *Imre* és *Gyula* 1808. március 11-én kelt királyi diplomával bárói méltóságot nyertek. Ezek fiai br. R. *Béla* és br. R. *Lajos* jelenleg is bácsmegyei virilisták.

Riezoffy.

E családból R. *Mihály* az 1730-as években vármegyénkben alszolgabíró volt. Ennek unokája R. *Ferenc* útbiztos 1784-ben Szerém vármegye hatósága útján kért bizonyítványt vármegyénktől; a család meghirdetésének és e bizonyítvány kiadatásának nincs nyoma a nemesi lajstromokban.

Rezsny.

Pozsony vármegyei eredetű régi nemes család. 1801-ben R. *János*, a futaki gr. Brunswick-féle uradalom jószágigazgatója, vármegyénkben donatió útján Pacsér község $\frac{1}{12}$ -ed részét nyerte. Három fia közül: 1. R. *János* ügyvéd, 1849. évi országgyűlési követ és jelenleg megyei nyug. árvaszéki ülnök; ennek fia R. *Róbert* megyei tisztviselő. 2. R. *Imre* volt 1848/49-iki honvéd-őrnagy, ennek fia: R. *Aurél* pacséri birtokos s jelenleg Zenta város rendőrkapitánya. 3. R. *Aurél* 1848/49. évi honvéd, ki az aradi csatában esett el.

A család címerét kék mezejű pajzs képezi, melyben egy ágaskodó oroszlán kardot tart. A pajzssisak feletti koronán egy kardot tartó kar nyugszik.

Radics.

R. *György* ó-becsei lakos 1800-ban Heves vármegye bizonyítványa alapján lett kihirdetve.

Rác.

R. *Samu* 1802-ben Győr vármegye bizonyítványa alapján lett kihirdetve.

Rudnyák.

R. *András* nemes-militicsi lakos 1805-ben mint praedialista meghirdettetett.

Rattesid.

R. *Pál* bajai lakos 1807-ben a nemesek lajstromába iktattatott.

Reesky.

Másként Szamosköy *Péter*, *András*, *Pál*, *Ferenc* és *Mihály* 1819-ben a nemesek sorába iktattattak.

Rajesányi.

R. *György* 1821-ben Turóc vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Skvarics.

E család meghirdetése nincs a nemesi lajstromokban. S. *János* 1712-ben megyei alispán és főjegyző, 1714—17-ig ismét főjegyző volt.

Stannics.

S. *Fülöp* és *Illés* 1715-ben armalisuk alapján hirdettettek meg.

Smolánovits.

E család nem foglaltatik a vármegyei nemesi lajstromokban. A nemes levelet nyerte S. *János* zombori lakos 1722-ben. Meghirdettetett Baján 1723. évi február 15-én. 1776-ban S. *Vidák* a szent-tamási nemesi összeírásban említettik.

Szucsits.

Szabadkai család, hol ősei épen félszázadon át határőrségi

kapitányok voltak. Igy Sz. *Lukács* albániai származású katona, ki előbb Boszniában szolgált, 1687-től fogva volt kapitány Szabadkán, részt vett 12 hadjáratban, miért 1690-ben nemesi rangot nyert. Vármegyénkben 1718-ban armalisa alapján lett meghirdetve. Utána fia Sz. *Illés* 1714—24-ig, ennek fia Sz. *Jakab* 1724—43-ig volt szabadkai kapitány s mellette még (1734 óta) két alkapitány is szerepelt e családból, t. i. Sz. *György* és Sz. *Lukács*. A család „pacséri“ előnevet használt később, mert Pacsér helység $\frac{1}{12}$ -ed részét nyerte (1801.) donatió gyanánt. A családból: Sz. *András* 1772-ben főjegyzője volt Bács vármegyének. Sz. *Boldizsár* az 1797. évi bácskai nemes felkelő sereg egyik főhadnagya. Sz. *István* az 1809. évi nemes felkelő had másod-kapitányaként szerepeltek. Sz. *József* 1819—25-ig másod-alispán, 1828—30-ig első alispánja, kir. táblai bíró, altárnok († 1835-ben.) Sz. *Károly* 1832—38-ig megyei ügyész, később septemvir. Sz. *Pál* előbb székesfehérvári, utóbb diakovári püspök († 1834-ben).

Szalgáry.

Sz. *Nándor* 1742-ben armalisa alapján lett meghirdetve. Sz. *Antal* 1765-ben bizonyítványt nyert.

Stvrteczky.

S. *József* és *Mihály* 1744-ben Pozsony vármegye bizonyítványa (kelt 1744. jul. 6.) alapján lett meghirdetve. E család nemességét S. *Mihály* 1655-ben nyerte. Utódai közül a fentebbi József és Mihály a pozsonyvármegyei Hochstadtból költöztek Ujvidékre, kiknek számára Bács-Bodrogh vármegye 1761-ben adott bizonyítványt. E családból való volt S. *Péter* (1819.) gákovai jegyző; ennek fiai: Károly, Béla, László. E családból való S. *Aladár* megyei tisztviselő.

Szárles.

Nemességét szerezte mint ó-kanizsai határőrségi zászlótartó

1751-ben Sz. *István*, ki ugyanez évben armalisa alapján lett meghirdetve. 1758-ban donatiót nyert.

Sztanojevics.

Sz. *Arzén* 1751-ben armalisa alapján lett meghirdetve. A nemességet mint volt határőrségi hadnagy nyerte Kovilon.

Stepánovics.

S. *Gáspár* 1752-ben Pozsony vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve. S. *János* és *Gáspár* 1780-ban lettek felvéve. S. *Antal* 1791-ben megyei adószedő volt.

A család címere ferdén osztott pajzsból áll, melynek felső udvarában kardot tartó kéz és csillag, alsó udvarában pedig félhold és két csillag látható. A pajzssisak feletti koronán keresztet tartó oroszlán áll. (1791. évi pecsétlenyomat.)

Szudárovics.

A nemességet mint határőrségi zászlótartó Csúroghon 1751-ben nyerte Sz. *Gája*, ki 1752-ben armalisa alapján lett meghirdetve.

Somsich.

E család nem foglaltatik a nemesi lajstromokban. S. *Lázár* 1768—72-ig főjegyzője volt Bács vármegyének.

Sóky.

S. *István* 1766-ban Nyitra vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve. Szabadkán lakott e család.

Szoploneczay.

Sz. *Illés* (de eadem) 1767-ben Máramaros vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Sosterics.

S. *Ignác* és *István* 1771-ben nemesi bizonyítványt nyer.

Stogár.

Másként „Garapy“ *Pál és Tamás* 1773-ban nemesi bizonyítványt nyert.

Szent-Andrássy.

Sz. *Imre* 1773-ban Szepes vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Szalay.

Sz. *Péter* 1775-ben Pest vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg. 1795-ben Sz. *István* szintén Pest vármegye bizonyítványa alapján.

Spissics.

S. *György és Ferenc* 1776-ban Zágráb vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve.

Szigethy.

Sz. *Imre* 1777-ben Nógrád vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve.

Szeiff.

Sz. *Erzsébet* 1780-ban Komárom vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Simándy.

S. *Gábor* 1781-ben Nyitra vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Sorok.

A nemességet nyerte S. *György* és fiai *György és János*, (1688. szeptember 2-án) kik győrmegyei lakosok voltak. S. *György* unokája S. *András* Bács-Bodrogh vármegyébe költözött s itt Győr vármegye 1756. március 10-én kelt bizonyítványa

alapján 1782. szeptember 9-én hirdettetett meg. Ennek fia S. *Ferenc*, ki Bács vármegyétől 1826-ban nyert nemesi bizonyítványt, Prigl.-Szent-Ivánon volt jegyző. Fiai: S. *Sándor* főszolgabíró, a 48-as mozgalmakban a szerbek által kivégeztetett; másik fiának *János*-nak fia: S. *Gyula*, jelenleg szilbási postamester.

A család címerét kék mezejű pajzs képezi, melyben arany oroszlán ágaskodik. A pajzssisak feletti koronán kardot tartó kar nyugszik.

Sakabent.

S. másként Joánnovits *Arzén* 1785-ben armalisa alapján lett meghirdetve.

Szerviczky.

Sz. *Márk* 1784-ben mint donationális nemes lett meghirdetve.

Szabó.

Másként Csáky *Ferenc* és *László* 1790-ben nemesek gyanánt meghirdették.

Sztrilics.

Zombori család. Sz. *Antal* és *Péter* 1791-ben armalisuk alapján lettek meghirdetve. E család több tagja különböző hivatalt viselt. Ismertebbek Sz. *Tóbiás* vármegyei aljegyző, Sz. *Gyula* volt 48-as vitéz honvédtiszt, Sz. *Mihály* megyei árvaszéki ny. ülnök, Sz. *Antal* dr. zentai járásorvos, Sz. *József* m. kir. honvédszázados, Sz. *Zsigmond* zombori kereskedő.

A család címere függélyesen osztott pajzsból áll, melynek jobb kék udvarában egy kalászköteg, bal piros udvarában pedig egy nyilat tartó vitéz látható. A pajzssisak feletti koronán ugyanilyen vitéz emelkedik ki.

Szeccsanasz.

Sz. *Jakab* 1791-ben armalisa alapján lett meghirdetve.

Sztanyó.

Sz. *János* 1791-ben Borsód vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Szalmásy.

Azelőtt Strohmayr. A nemességet 1791-ben szerezte Sz. *Ferenc*, aki ugyanez évben armalisa alapján lett meghirdetve. Sz. *Gyula* Zentán volt birtokos; a család eredetileg Ó-Morovica $\frac{1}{12}$ részét birta.

Simon.

S. *Imre* 1792-ben Vas vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve.

Sömöskey.

S. *István* 1792-ben Nógrád vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve.

Staniszavlyevics.

S. *Döme* nemességét 1792-ben nyerte; armalisa alapján lett meghirdetve ugyanez évi november 20-án Zomborban.

Szabocsky.

Sz. *Pál* 1794-ben Heves vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve. Ilyen nevű család Nemes-Militicsen lakott, hol 1776-ban Sz. *Pál* nemesként szerepelt.

Székely.

Sz. *Mihály* 1768-ban a megyei nemesek sorába iktattatott.

Stetina.

S. *Pál* 1781-ben Pozsony vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Somogyi.

S. *Mihály* 1796-ban Zala vármegye bizonyítványa alapján lett kihirdetve.

Szántó.

Sz. *István* 1797-ben praedialis nemés gyanánt hirdettetett ki, Kollonics Lipót esztergomi érseknek 1699. évi július 19-én kelt diplomája alapján. Ily nevű családból 1753. évi összeírás szerint Nemes-Militicsen Sz. *Márton* és *István* nemesként szerepeltek.

Szabó.

Sz. másként „Vajda“ *István*, *Ferenc*, *Bálint* és *János* 1796-ban a nemesek sorába iktattattak.

Siskovics.

E család, mely „almási és gödrei“ előnevet használ, Baranya vármegyei. Nagy Iván szerint közülük S. *József* (1719—1783.) tábornok, 1760-ban bárói rangot nyert. A család Baranyában Gödré-t, Bács-Bodrogh vármegyében pedig Almás $\frac{2}{18}$ -ad részét nyerte birtokadományul. S. *József*, ki mint Bács-Bodrogh vármegye aljegyzője kezdte pályáját, 1841—49-ig Verőce vármegye főispánja volt. E családból való S. *Tamás* volt országos képviselő, nagybirtokos.

Szombathelyi.

E család nincs benn a vármegyei nemesi lajstromban. Sz. *Elek* 1772-ben megyei esküdt volt. Az általa használt címerben kardot tartó oroszlán látható és ugyanily alak van a pajzssisak feletti koronán is.

Sztratimirovics.

E család tagjai állítólag Balsics zetai fejedelemnek utódai s eredetileg „Vucskovics-“oknak hívták őket. 1738-ban a her-

cegovinai fölkelést ők szervezték, de miután a törökök a lázadást elnyomták, e család is magyar földre menekült s itt Mária Terézia királynőtől jutalmul nemességet és a bácsmegyei Kulpin helység birtokát nyerték 1745. jul. 10-én „sztratimirovics-“i Vueskovics *Bogics*, *János*, *Tamás* és *Miklós* testvérek, kiket a birtokba ugyanez évben a kalocsai káptalan vezetett be. 1753-ban Sz. *János* Bács vármegyétől nemesi bizonyítványt nyert. E családból valók: Sz. *István* 1790—1836-ig karlovici metropolita; Sz. *György* tábornok, a bácskai szerbeknek 1848/9-iki vezére; Sz. *Radivoj*, Sz. *Daniló*, Sz. *Vladiszlav*. A család birtokát képezett kulpini uradalom időközben történt vétel útján a Szemző, majd a Dungyerszki család tulajdonába ment át.

Szabó.

Sz. *Antal* 1799-ben Pest vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Szabó.

Sz. *István* 1800-ban Győr vármegye bizonyítványa alapján vétetett föl.

Sólyom.

S. *Károly* 1801-ben Győr vármegye bizonyítványa útján hirdettetett meg.

Schustek.

S. *Manó* 1802-ben (1801. július 17-én kelt) armalisa alapján lett kihirdetve.

Sághy.

S. *György* 1804-ben Pozsony vármegye bizonyítványa alapján lett kihirdetve.

Somogyi.

S. másként „Dobsa“ *József* ó-morovikai lakos 1806-ban Veszprém vármegye bizonyítványa útján lett meghirdetve.

Sándor.

Az armalist a török háborúban szerzett érdemeiért S. *András* hevesmegyei lakos 1690. március 12-én nyerté. A család tagjai közül Bácskába S. *István* telepedett át, a kinek nemessége itt Heves vármegyének 1807. május 2-án kelt bizonyítványa alapján ez évi szeptember 7-én hirdettetett meg. S. István Szántován kir. kincstári ispán volt s bellusi Baross Annától két fia született: *György* és *István*. S. György törvényszéki, majd árvaszéki ülnök 1879-ben Zomborban halt meg. Három fia maradt: a) *Ferenc* (első nejétől Vargha Ernesztintől) 1848/49-ben honvédszázados, később Amerikába emigrált s ott elhalt; b) *Béla* (második nejétől Hüttl Katalintól, lovag Hüttl Fidél nyugalmazott katonatiszt leányától), ki jelenleg Bács-Bodrogh vármegye és Zombor szab. kir. város főispánja; c) *Géza* (szintén Hüttl Katalintól) volt vármegyei tisztviselő, 1889-ben Titelen halt el. S. Istvánnak *István* nevű másik fia szolgabíró, majd törvényszéki bíró volt s 1888-ban Almáson halt meg. Egy fia maradt: *János*, ki Baracska község jegyzőjeként 1886-ban hunyt el.

A család címerét ezüst mezőben ágaskodó oroszlánt ábrázoló pajzs képezi. A pajzssisak koronáján két sasszárny között egy görbe kardot tartó kar emelkedik. A címertartó foszlány balról aranykék, jobbról ezüstvörös.

Szudy.

Sz. *László*, *János* és *Benedek* 1808-ban Hont vármegye bizonyítványa alapján lett kihirdetve.

Szombathy.

Másként „Kies“-nek is hívták. A nemességet Sz. *János* 1694-ben nyerte, előbb Gömör (1694.), aztán Veszprém (1742.) vármegyében hirdettetett meg. Bácskába — (Dudás Ödön szerint l. „Bács-B.“ 1878. évf. 92. l.) — úgy látszik a mult század végén szakadt a család Pacsérra, hol jelenleg is virágzik.

A család birtokában levő armalis szerint a családi címert egy kék mezejű pajzs képezi, melyen egy ágaskodó szarvas látható, szarvai közt csillaggal. A pajzs feletti sisak koronáján egyszarvú emelkedik; a foszladék jobbról aranykék, balról ezüst-vörös.

Szluha.

Sz. *Ferenc* kir. személynök és neje Konkoly Julianna né-mely komárommegyei birtokokon kívül danatióként nyerték Fájkürt nevű bácsmegyei pusztát gr. Pálffy Miklós nádortól 1715-ben. — (Orsz. Ltár. Dipl. oszt. 22505.)

Szaich.

Zágráb vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve Sz. *József* Ferenc-esatorna társulati pénztárnok 1841-ben. E családból való Sz. *Lajos* megyei tisztviselő.

Szemző.

Nemességét szerezte „Kamjonkai“ előnévvel Sz. *János* zombori és pr. szentiváni nagybirtokos, a ki egyúttal Kamjonka (Szepes megye) birtokra kapott 1842. évi február 10-én kir. donatiót. Ezen nemes levél meg lett hirdetve Bács-Bodrogh vármegyében 1842. évi június 20-án, Szepes vármegyében 1842. évi október 11-én tartott közgyűlésen. A nemességszerző Sz. *János* gyermekei: Sz. *János* kir. tanácsos, volt orsz. képviselő, zombori nagybirtokos; Sz. *Nándor* volt orsz. képviselő (†); Sz. *Mátyás* jogtudor, volt orsz. képviselő, kulpini és pusztakúlai nagybirtokos; Sz. *István* volt orsz. képviselő, jelenleg a vármegyei u. n. nemzeti párt vezére, zombori nagybirtokos; Sz. *Gyula* volt orsz. képviselő, zombori nagybirtokos; Sz. *László* (budapesti lakos,) nagybirtokos. A testvérek között első helyen említett Sz. *János* gyermekei közül a közpályán működnek: Sz. *Károly* vármegyei aljegyző, Sz. *János* titeli szolgabíró.

A család címerét függélyesen osztott pajzs képezi, melynek

jobb kék színű udvarában oldalról előrelépő, ezüst színű koronázott sas látható; bal zöld színű udvarában pedig egy arany-sárga koronás oroszlán ágaskodik, a melynek feje előtt egy csillag ragyog. A pajzssisak feletti koronából egy kalpagos és mentés vitéz emelkedik ki s jobbájában kivont kardot tart. A foszladék jobbról ezüst-kék, balról arany-zöld.

Széchen.

A „temerini“ gróf Sz. család eredetileg horvátországi származású. A család alapítói Sz. *Mátyás* és *Sándor* 1763-ban nyertek nemességüket. Ezek közül Sz. *Sándor* (szül. 1740-ben) a kir. kamara elnöke és Kőrös vármegye főispánja megvette 80.000 frton 1796-ban a Bács megyei temerini uradalmat (Temerin és Járek), mely összegnek fele neki hív szolgálatai elismeréséül oda ajándékozott. Ő 1811-ben lett gróffá. Gyermekai Jozefa Inkey Imréné, Magdolna, Károly alezredes, Franciska báró Degelmanné, Miklós és Adolf huszárkapitány. Ezek közül Sz. *Miklós* (szül. 1782-ben) titkos tanácsos, Pozsega vármegye főispánja és Zsófia főherceggasszony főudvarmestere volt. Két fia maradt: *Károly* alezredes, elesett 1849-ben az olasz csataterén; *Antal* a jeles tudós és államférfi, jelenleg cs. és kir. udvari főmarschall. A családtól ujabban a temerini uradalmat Fernbach Antal apatini gabonakereskedő vette meg.

Szakáll.

E család nemességét Sz. *Mihály* Zemplén vármegyei lakos 1616-ban szerezte. Ennek fiai *György* izségi, s *János* hajdúdorogi lakos 1749-ben nyertek Zemplén vármegyéltől nemesi bizonyítványt. Sz. *János* és fia *György* már állandóan a Hajdúkerületben laktak Dorogon, honnan Györgynek fia Sz. *József* ügyvéd, vármegyénkbe költözött s Baján telepedett le, hol mint uradalmi ügyész működött. Ugyanő 1840. május 4-én Szabolcs vármegyéltől nyert nemesi bizonyítványt s ennek alapján lett

Bács-Bodrogh vármegyében meghirdetve. Gyermekei közül említendők: Sz. *Adorján* zombori ügyvéd, Sz. *Béla* jankováci lakos.

Sztrokay.

Sz. *Antal* bajai ügyvéd 1808-ban Vas vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve.

Szentiványi.

Sz. *János* 1809-ben Liptó vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Söröss.

S. *János, István és Mihály* 1810-ben Tolna vármegye bizonyítványa útján lett meghirdetve.

Stverteczky.

S. *Antal* 1814-ben Nyitra vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve.

Szigethy.

E család, mely nincs a nemesi lajstromokban, Zala megyei eredetű, hol Sz. *Péter* 1748-ban nemesként szerepel. Egyik utódja Sz. *Antal* tanító Zentára telepedett át, aki Tolna vármegye 1846. évi szeptember 5-én kelt bizonyítványával igazolta nemességét. Fia Sz. *István* jelenleg zentai tanító.

Szomor.

Sz. *György* 1816-ban Fehér vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve.

Török.

E család meghirdetésének nincs nyoma a nemesi lajstromokban. T. *György* 1717-ben Bács vármegye első alispánja volt.

Tar.

Nemes-militicsi család. T. *György* 1744-ben Zala vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve. T. *Mihály*, *József*, *Ferenc* és *Antal* 1798, T. *József* és *János* 1798, T. *János* 1799-ben iktattattak a nemesek sorába. E család 1803-ban Nemes-Militicsen donatiót nyert.

Tésity.

T. *Mihály* volt titeli határőrségi hadnagy a nemesi meghirdetési lajstromokban nem foglaltatik, de az 1753. évi nemesi összeírásban mint nemes szerepel.

Tésity.

T. *Mihály* zentai curiális nemes, armálisát 1751. évi március 1-én mint volt tiszai határőrvidéki hadnagy nyerte. Meghirdettetett 1752-ben. 1758-ban birtokadományt nyert, mely 1775-ben megerősítettett. A családból T. *Tódor* 1797—98-ig Zenta község bírása, *Jakab* 1838-ban esküdt, *Leontin* 1845—46-ig pénztárnok, *Sándor* 1880-as években közgyám.

A család címerét egy vízszint kétfelé osztott kék mezejű pajzs képezi, melynek felső részében félhold és csillag, alsó részében pedig egy futó farkas látható.

Tompos.

Nemes-militicsi család. T. *Márton* 1753-ban Sopron vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve. 1807-ben T. *Péter* zombori, *Antal* bezdáni, *Ferenc* rigyicai és *Pál* jankováci lakosok iktattattak a nemesek sorába.

Tajnay.

T. *Mihály* 1754-ben Bars vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg. Ő 1730—34-ig főjegyzője, 1734—40-ig, továbbá 1752—59-ig első alispánja volt Bács vármegyének.

A család címerében koronán nyugvó kardot tartó kar látható; a pajzsisak feletti koronán kezében nyilat tartó vitéz áll egy 1739. évi pecsétnyomatban.

Teszák.

E családból az 1753. évi összeírás szerint T. *János* Nemes-Militicsen nemesként szerepel.

Tatay.

Bezdáni család. T. *István*, *Péter*, *Mihály* és *György* 1772-ben Sopron vármegye bizonyítványa alapján hirdették meg. 1801-ben T. *Péter* bezdáni lakos iktattatott be.

Tomasics.

T. *János* és *András* 1778-ban Zágráb vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve. T. *Márk*, *János* és *Mihály* 1794-ben iktattattak a nemesek sorába. T. *Lukács* 1804-ben vétetett föl. 1817-ben T. *János* és *Mihály* szabadkai lakosok iktattattak be.

Tarnay.

T. *Mihály* 1783-ban, T. *János*, *Ferenc*, *Mihály*, *József* és *István* pedig 1790-ben Csongrád vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve.

Trattnyáky.

T. *Miklós* (de Mura-Szombat) 1790-ben, 1817-ben pedig T. *János* Veszprém vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve.

Tapolcsányi.

T. *Pál* 1793-ban, T. *János* pedig 1794-ben Csongrád vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve.

Tomcsányi.

T. *András* (de Tomcsény) 1793-ban Pest vármegye bizo-

nyítványa alapján lett meghirdetve. E család Ő-Morovica $\frac{1}{24}$ -ed részét bírta.

Tóth.

T. *András* 1797-ben, T. *Mihály* pedig 1805-ben Szaboles vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve.

Török-Musztafa.

T. *Ferenc* (de Liszkofalva) 1804-ben Nógrád vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve.

Török.

T. *Sándor* 1804-ben Tolna vármegye bizonyítványa alapján vétetett föl.

Thurszky.

Tb. *András* külai uradalmi igazgató 1805-ben Zala vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve, a ki (Nagy I. szerint) 1795-ben lett nemessé. 1810-ben Th. *András* fiai: *Ferenc*, *Károly* és *Pál* iktattattak a bácskai nemesek sorába. Th. *Ferenc* 1848-ban Bács-Bodrogh vármegye másod alispánja volt, ennek fia Th. *Antal* zombori főbíró és szenátor, akinek gyermekei: Th. *Jenő* zombori városi tanácsnok, Th. *János* szóntai közs. jegyző és Th. *Zsigmond* dr. zombori ügyvéd. Ugyan e családból való dr. Th. *Pál* titeli orvos is.

A család címerét függőlegesen osztott pajzs képezi, melynek jobb kék mezején egy oroszlán nyilat tart; a bal fehér mezején pedig egy kétfejű sas fele látszik. A pajzssisak feletti koronán oroszlán ágaskodik.

Toldy.

T. *András* 1806-ban Heves vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve.

Treiber.

T. *Ignác* 1807-ben Vas vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve.

Urbanecz.

U. *Mátyás* 1713-ban a donationális nemesek sorába iktattatott. Birtokadományt hg. Eszterházi Pál nádortól 1712-ben Gara pusztára nyert. Ugyanő 1714—18-ig e vármegye alispánja volt, a ki 1715-ben Bodrogh vármegye első alispánjává is megválasztott. 1772-ben U. *Mátyás*, 1790-ben *Imre* és *György* nemesi bizonyítványt nyertek.

Uhlarik.

U. *József* 1821-ben Trencsén vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve.

Vidákovics.

1687-ben V. *György* és bunyevác társai a császári udvari haditanácstól 5000-ed magukkal lakhelyet és földet kértek, ígérve, hogy harcolni fognak a törökök ellen. E tájban telepedett le tehát Szabadkán e család is, melynek nemességét 1690-ben mint a szabadkai helyőrség kapitánya V. *György* nyerte, aki 1718-ban armalisa alapján lett meghirdetve. 1780-ban V. *Péter*, *András*, *József* és *Illés* a nemesek sorába iktattattak, mint nemesmiliticsi lakosok, hol e család 1803-ban donatiót nyert.

Varghay.

V. *Ferenc* 1736-ban Pozsony vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve. 1821-ben V. *Gáspár* bizonyítványt nyert.

Vuko-Brankovics.

A nemességet V. B. *Bogdán* 1688. szeptember 18-án nyerte, nemes levele meghirdettetett Gyulafehérvárott, Baján pedig 1742.

január 12-én, miről V. *Miklós* 1742-ben bizonyítványt nyert. 1765-ben V. *László* és *József* nyertek bizonyítványt.

Vay.

A báró Vay család szintén szerepel a múlt században a bácskai nemesek közt, a mennyiben V. *László* a Czoboroktól vásárolt bajai uradalom egy részének birtokába kir. donatio alapján 1742-ben iktattatott be, mert ő közösen vette e birtokot 14.000 frton Oreczy Lőrinc-cel. V. *László*-tól 1750-ben Grassalkovics-hoz került a bajai uradalom.

Volákmann.

V. *János* (de Volkenhaim) 1742-ben armalisa alapján lett meghirdetve.

Vojnits.

A nemességet V. *István* és *János* 1741-ben nyerte. V. *István* 1742-ben armalisa alapján hirdettetett meg. A családból V. *Lukács* és *Jakab* 1759-ben vették Zákó István-tól Bajsza helység fele részét 13.000 frtért. Birták ezenkívül Pacsér $\frac{1}{24}$ -ed, Ó-Morovica $\frac{17}{24}$ -ed, és Roglatica $\frac{1}{2}$ részét. A család egy része „baj-sai“, más része „pacséri“ előnevet használt.

A család tagjai közül említendők: V. *Salamon* és V. *József*, az 1797. évi bácskai felkelő nemes sereg kapitányai, V. *Jakab* ugyan e sereg zászlótartója, V. *Mihály* volt gárdista, az 1809. évi bácskai nemes felkelő sereg lovas kapitánya, V. ifjabb *Mihály* ugyan e sereg lovas főhadnagya, V. *János* ugyan e sereg gyalogos főhadnagya, V. *Fábián* 1801—1819-ig másod alispán, V. *Antal* (de Pacsér) 1830—1832-ig másod alispán, V. *Dávid* 48-as vitéz honvédtiszt, V. *Jakab*, V. *Lukács* († 1892.), V. *Simon*, V. *Sándor* és V. *Imre* szabadkai nagybirtokosok, V. *István* dr., volt orsz. képviselő, jelenleg Szabadka és Baja városok főispánja, V. *István* titeli főszolgabíró, V. *Máté* zentai szolgabíró.

A családi cimér ferdén osztott pajzssisak felső mezejében csillag és félhold, alsó mezejében pedig egy vérző törökfő látható.

Vucskovics.

V. *Zsivkó* 1752-ben armalisa alapján hirdettetett meg. Nemességét mint volt határőrségi zászlótartó Goszpodincén nyerte.

Vuics.

A nemességet V. *Arzén* volt martonosi, később pedig szabadkai egyik kapitány és 1741-től fogva tiszai határőrvidéki főkapitány szerezte 1741-ben. V. *László* 1746-ban armalisa alapján lett kihirdetve.

Vucsetics.

A nemességet nyerte mint határőrségi hadnagy Zsablyán V. *Jován*, ki 1752-ben armalisa alapján lett meghirdetve.

Vusity.

V. *Ignác* zentai curialis nemes, volt határőrvidéki tiszt. Nemességét 1751-ben nyerte, meghirdettetett 1752-ben. E család már kihalt.

Vojnovics.

Nemességét nyerte mint volt tiszaföldvári határőrségi zászlótartó V. *Vuja* és *Gyula*, kik 1752-ben armalisuk alapján lettek meghirdetve. 1758-ban a család donatiót nyert. 1770-ben V. *Vásza* birtokadománya és V. *Lázár* nemessége beiktattatott.

Vuich.

V. *Maxim* 1752-ben armalisa alapján lett meghirdetve.

Volarich.

V. *István* és *Ferenc* (de Felső-Lukavec) 1753-ban a turopolyai kerület bizonyítványa alapján (kelt 1753. február 14-én)

lettek meghirdetve. E családból valók V. *Imre* az 1809. évi bácskai nemes felkelő sereg hadnagya, V. *Dániel* megyei tisztviselő, 48-as honvédszázados, előbb pedig cs. kir. főhadnagy.

A család címere hármassal osztott pajzsból áll, melyek közül a felsőben egy üggető ló előtt három csillag s kardot tartó emberi kéz, az alsó jobb mezőben egy jobbjában kardot, baljában horgonyt tartó hadfi álló alakja, végül az alsó bal mezőben két pólya látható. A pajzssisak feletti koronán két lobogó közt egy sas emelkedik.

Vermes.

Szabadkai család. V. *László* (de Nagy-Budafa) 1755-ben mint donacionális nemes hirdettetett meg. 1763-ban V. *László* és *Mihály* nemessége királyi resolutio útján megerősített. V. *Sándor* az 1797. évi bácskai nemesi felkelő hadban hadnagyi rangot viselt. V. *Mihály* 1810-ben Pozsony vármegye bizonyítványa alapján iktattatott be, Almáson volt birtokos és annak eredetileg $\frac{1}{18}$ -ad részét bírta. E családból valók: V. *Béla* orsz. képviselő, V. *Lajos* dr., V. *Nándor*.

Vukovics.

V. *Hyeronim* 1756-ban armalisa alapján hirdettetett meg. V. *Száva*, *Theodor* és *Sándor* 1791-ben lettek meghirdetve.

Vasanics.

V. *László* 1759-ben Vas vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve.

Vályi.

V. *János*, *Imre* és *Mihály* (de Nagy Vál és Csalticz) bajai lakosok 1770-ben Trencsén vármegye bizonyítványa alapján hirdették meg. V. *János*-nak 1773-ban bizonyítvány adatott. E család kiterjedt felvidéki nemzetség, mely ősi nemességgel bírt. A Baján letelepült ágon kívül egy másik ág, névleg V.

Ignác és László 1863-ban Hont vármegye bizonyítványa alapján lett a bácskai nemesek sorába felvéve. 1838-ban *V. Ignác* szóntai jegyző volt, testvérének *V. Lászlónak* utóda: *V. Gábor* jelenleg Zentán lakik.

A család címerét arany mezejű pajzs képezi, melyen egy fa tövében álló medve felett félhold és csillag látható. A pajzsisak feletti koronán egy medve ül s póznán nemesi koronát tart.

Vajnoveczky.

Másként „Szakáts“ *Ferenc* 1775-ben Kőrös vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve.

Varga.

Másként „Visky“ *Sándor* 1790-ben Máramaros vármegye bizonyítványa útján lett meghirdetve.

Virágh.

V. Mihály 1790-ben Borsód vármegye bizonyítványa alapján lett kihirdetve.

Vollfordt.

V. György és József 1791-ben armalisuk alapján lettek meghirdetve.

Verzár.

V. Márton 1795-ben armalisa alapján lett meghirdetve.

Vass.

V. József 1796-ban Nyitra vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve. 1807-ben *V. János* nemes-militicsi lakos szintén Nyitra vármegye bizonyítványa útján iktattatott be.

Vajday.

Másként „Szabó“ *István, Ferenc, Bálint és János* 1796-ban Borsód vármegye bizonyítványa alapján lettek meghirdetve.

Vujevich.

A nemességet nyerte *V. Gergely* 1690. március 31-én, mint a szabadkai katonai sánc zászlótartója, nejével Vukescics Angelinával és gyermekeivel Péter-, György-, Jakab-, János- és Mihály- és testvérével Illéssel. Ezen armalis meg lett hirdetve Baján 1719. január 29-én.

A család később Nemes-Militicsre költözött, honnan 1798-ban V. Antal, Péter, Ferenc, Kozma, János, Dávid stb. hirdettettek meg nemesek gyanánt, 1803-ban pedig ugyanott donatiót nyertek. Tagjai közül valók: V. *Albert* az 1809. évi bácskai nemes felkelő sereg lovas zászlótartója, V. *Zakár* zombori ügyvéd s volt 48-as honvédtiszt s ennek fiai: dr. V. *Zoltán* ügyvéd, V. *Lajos* megyei tisztviselő.

A család címerét kék mezejű pajzs képezi, melyben nemesi koronán kardra feltűzött török fejet tartó kar nyugszik. A pajzsisak felett nemesi korona látható.

Vörös.

V. *István* ó-morovikai donationális lakos 1800-ban Győr vármegye bizonyítványa alapján lett kihirdetve. V. *József* az 1809. évi bácskai nemesi felkelő sereg őrmestere volt.

Vörös.

Másként „Kovács“ *István* 1801-ben Győr vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Varju.

Másként „Vrana“ *Mihály* 1809-ben Pozsony vármegye bizonyítványa alapján lett kihirdetve.

Vörös.

V. *István* és *Pál* 1814-ben Fehér vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Varga.

V. *János* 1819-ben Bihar vármegye bizonyítványa alapján hirdettetett meg.

Zbiskó.

Z. *Mihály* (de Kis-Kolacsin) 1746-ban Trencsén vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve.

Zákó.

Nemességét nyerte Z. *Péter* határőrvidéki alkapitány Ó-Becsen 1751-ben. 1758-ban donatiót nyert ugyanott.

Zákó.

Z. *István* volt tiszai határőrvidéki alkapitány Ó-Kanizsán 1751-ben nyerte nemességét és ugyanezen évi június 25-én kelt donatióval Bajsa kincstári pusztát azon kötelezettséggel, hogy azt be kell telepíteni. Ugyanő 1759-ben e birtok fele részét 13 ezer frtéért eladta a Vojnicsoknak. Utódai közül, kik a „bajesai“ előnevet használják, említendő Z. *György* vármegyei táblabíró, ennek fia Z. *István* megyei ügyész, 1848. évi orsz. képviselő, jeles szónok és hazafi, Z. *Sándor* az 1860-as és 70-es években orsz. képviselő, Z. *Péter* 1861-ben és 1867—70-ig másod alispán, Z. *Milán*, jelenleg a zsablyai ker. orsz. képviselője, Z. *István* dr. zombori ügyvéd.

Zádeczky.

Z. *János* 1765-ben Trencsén vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve.

Zorád.

Nemes-militicsi család. Z. *István* és *József* 1765-ben Nyitra vármegye bizonyítványa alapján lett kihirdetve. E családból Nemes-Militicsen Z. *Ádám* az 1753. évi összeírás szerint nemesként szerepel.

Zarnóczay.

Z. Ferenc 1767-ben Győr vármegye bizonyítványa útján lett meghirdetve. A nemes-militicsi 1776. évi összeírásban *Z. Mihály* és *Ferenc* szerepelnek.

Zombory.

Z. Imre 1784-ben, *Z. István*, *Antal* és *Mihály* pedig 1797-ben Baranya vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve. *Z. Gáspár* zombori lakos 1819-ben bizonyítványt nyert.

Závodszy.

Z. János 1792-ben Heves vármegye bizonyítványa alapján lett kihirdetve.

Zsámbokréthy.

Zs. János és *Sándor* 1795-ben Trencsén vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve.

Zelenka.

Z. Mihály, *Pál*, *Sándor*, *József* és *György* 1796-ban Nyitra vármegye bizonyítványa alapján hirdettettek meg.

Zalka.

Z. Mihály zentai lakos 1811-ben Sopron vármegye bizonyítványa alapján lett meghirdetve.

Zsuffa.

Zs. András és *Mátyás* zombori lakosok 1812-ben Árva vármegye bizonyítványa alapján lettek meghirdetve. E családból való *Zs. Vince* zombori főgymn. tanár.

Zichy.

Az országszerte ismert zichi és vásónkeői Zichy grófi családdal e helyütt mint bácskai családdal röviden foglalkozunk.

E család Somogy vármegyei eredetű (Zich-falu), grófi rangját 1676-ban Z. *István* szerezte. A család jelenleg több terebélyes ágra oszlik, melyek egyike a „ciferi“-ág. Ebből való volt Z. III. *Károly* Vas vármegyei adminisztrátor, kinek fia Z. *Nep. János* nőül vevén báró Kray Ferenc egyetlen leányát K. *Irma* bárónőt, ezen házassága útján Topolya földesurává s így bácskai birtokossá lőn. A nevezett nemes gróf, bár nem lakik e vármegyében, a bácskai kulturügyek iránt mindazáltal meleg érdeklődéssel viseltetik s a többi között a Bács-Bodrogh vármegyei történelmi társulatnak is alapító tagja.

A Zichy család címere kék mezejű pajzsból áll, melyben arany koronából kiemelkedő két szarvasagancs között görög kereszt fénylik. A sisak feletti grófi koronán ugyanezen idom látható; a foszlány mindkét oldalról arany-kék.

Zlinszky.

Nyitra vármegyei származású család, mely a vármegyei nemesi lajstromokban nem foglaltatik. Van azonban egy nemesi bizonyítvány (kiadta Nyitra város 1774. május 4.) Z. *Mátyás* részére. E család mint kincstári hivatalnok került a Bácskaságra és itt Roglaticán birtokadományt is nyert. E családból 1776—80 körül Z. (*Mátyás?*) gróf Hadik főispán alatt Bács-Bodrogh vármegye alispánja volt.

Pótlék:

Szűts.

Győr vármegyének 1826. május 2-án kelt bizonyítványa alapján lett meghirdetve Sz. (másként „Stütz“) *József* bajai lakos. Bács-Bodrogh vármegye 1831-ben adott részére, nemkülönben *Sándor* és *József* nevű fiai részére bizonyítványt.

Treiber.

T. *Antal* külai lakos 1843-ban lett Torontál vármegye bizonyítványa alapján meghirdetve.

Lamos.

E családból „Lipóczi“ előnévvel 1843-ban lettek meghirdetve (Túróc vármegye ugyanez évi nemesi bizonyítványa alapján) L. *András* petrováci, L. *György* pivnicai lakosok.

Tapavicza.

A nemességet szerezte T. *István* csajkáskerületi őrnagy hadi érdemeért 1830-ban. Mint nyugalmazott tisztt Felső-Kovilon lakott és *János* nevű fiával 1831-ben hirdettetett meg.

Karácson.

Veszprém megyei család s nemességét III. Ferdinánd királytól 1656-ban nyerte. E családból K. *József* (1770.) Veszprém megyei táblabíró volt, s ennek fia K. *Károly* részére

1781. január 3-án adatott ki Veszprém vármegye által nemesi bizonyítvány. Ennek fia K. *Antal* bozsóki birtokos volt és K. *József* nevű fia költözött vármegyénkbe Ó-Becsére, hol mint tanító működött, a kinek nemessége *István*, *János* és *Sándor* fiaival együtt Veszprém vármegyének 1836. évi április 11-én kelt bizonyítványa alapján lett ugyanazon évi június 20-án Zomborban meghirdetve. K. *János* sztapári kincstár-uradalmi tisztviselő volt, a kinek fia, K. *Gyula*, Bács-Bodrogh vármegye jelenlegi főjegyzője.

A család címerét kék mezejű pajzs képezi, melyben egy vágató lovasvitéz kardjával átszúrt emberfőt tart. A pajzssisak feletti koronán jobbjában kardot, baljában lenyakazott emberfőt tartó páncélos alak áll.

Grosschmid.

Máramarosi család. A nemességet szerezte G. *János* kir. tanácsos, a kincstári javak főigazgatója és testvére G. *Ferenc* bécsi cs. udvari kamara titkára 1790. november 18-án kelt armalissal, mely M.-Szigeten 1791. évi május 2-án lett meghirdetve s erről nekik nemesi bizonyítvány is adatott. A nemességszerzők közül G. *János* fia G. *János* telepedett át vármegyénkbe, a ki 1836—46-ig a bácskai kincstári javak igazgatója volt Zomborban. Öt fia közül: G. *Zsigmond* cs. alezredes és térparancsnok Maros-Vásárhelyen († 1889.), G. *István* megyei törvényszéki bíró, utóbb járásbíró Ó-Becsén († 1872.), G. *Károly* kassai adófelügyelőségi titkár († 1882.), G. *Ferenc* ügyvéd Zomborban, 1848/49. évi honvédfőhadnagy-hadbíró († 1892.), és *Gábor*, ki (szül. 1813. M.-Szigeten) 1837-ben Bács megyei aljegyző, 1855—67-ig törvényszéki bíró, 1867—71-ig urbéri alispán, 1872—85-ig kir. törvényszéki első bíróként működött, 1887 óta pedig első titkára a megyei történelmi társulatnak, számos történelmi és egyéb jeles dolgozatot írt.

A család címerét négy részre osztott pajzs képezi, melynek első és harmadik udvarában kék mezőben két csillag és lábá-

val kalapácsot tartó struccmadár, a másik és negyedik udvarában pedig arany mezőben zöld hegy tetején bárom fenyőfa, a hegy oldalában pedig egy bánya-üreg látható, három kőrakással. A pajzsisak feletti koronán két csillaggal ékesített szárny között oszlop áll, borostyánnal övezve. A foszlány jobbról és balról arany-kék.

Matkovics.

A nemességet nyerte M. *Lajos* Zenta-járási főszolgabíró, a Ferenc-József-rend lovagja, 1881-ben „mátéházi“ előnévvel.

Buday.

A nemességet nyerte B. *József* volt zombori kir. adófelügyelő 1888-ban.

